

வ

சிவமயம்.

திருப்பரங்கிரிப் பிள்வனாத்தமிழ்.

இஃது

திருநெல்வேலிச் சிலலா சாததூரத்தாலாகா

சுந்தபபுலி

ம-ந-ந-ஸ்ரீ வீரபபமுதலியாரவர்கள்

வேணமுகோளினபடி

திருவாவடுறை ஆதினம்

ஸ்ரீ நமசிவாயதேசிக ஸ்வாமிகளிடத்திற்

கல்வி பயின்றவரும

சேற்றூர்ச சமஸ்தான விததுவானுமாகிய

மு^ர ரா அருணாசலக்கவிராயராற்

செய்யப்பெற்று

சிவகாசிக் காசுககடை

ம-ந-ந-ஸ்ரீ அ. சு. வேலாயுதம்பிள்ளையவர்கள்.

பொருளுதவியால்

சென்னை:

மதராசு ரீப்பன் அச்சியந்திரசாலைநிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

விகாரிஸ்ரீ கார்த்திகையிற்

உ
சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

கலிதீண்டா.

தீரார் நிகமாத் திவ்ய கலேநாத
தோரா வுணாவரியா நோமபொருளைப்—பாறதி
தூய்குழிலையந்தஞ் சொற்றது வாதிபஞ்
மேயசா மிசகருளி மேவாய—தாயபுகழ்ச்
சாமிநா தப்பெயரைச் சாரநகோன் றிலையான்
நாமவியற் கோனரு ணறகவிசகாச—சேழுமுற
வன்னோ னெடுபலரை யாண்டோன புரந்தரனை
மனஞ்ச சுவாகமதில னைத்தளித்தோன்—நென்னரு
மெய்ப்புலகா கேட்பிசகு மிகக்கவி மாலையணி
திப்பியமாரு செய்ய நிணியோளா—னொப்பிலவல்க்
குமப முனிவாமுதற் கோதிலகுண மாணவாகு
நம்பு முபதேசங்க ணலகிட்டு—னுமபபுகழ்
சாவஞ்ஞ தாதிசுத்த சாட்குணயன் சாபுவன்
சர்வபரி பாலகனசங் கப்புவன்—சர்வததவ
வண்டகன கோவைபட வசரேரோ மததிலயக
கொண்ட குணவிச சுவரூபன்—மண்டியசீர்
விசுவா திகனவிசவ சேவியன்விச வாரதரியா
மிசசான்ற நாமநகண மேவினோ—நசசமர
ரினனு முணரா வெழிலுருவக காட்சியினை
மன்னுதவச ரூசகுணாததி வாழ்வளித்தோ—னன்னனிடு
மண்டா சிறையைவிடா னென்ப தறிந்தமொற்றா
கண்டரசா செய்யுமுறை காட்டினோன்—பண்டதற்கர்
வேந்த னிடைததைசயா மேவுவர மாதிகளை
பாய்ந்தோனா யாதவரி னுத்திமதி—யேநதுமுடி
மன்னன் செயமருமான் யாயன் செயமருமான்
நுன்னுமருள் வைக்கத்தான் சொற்கத்தான்—மன்னுமண

நாறுங் குரவ னளிந்த னற்குரவன்
கூறுநய வேரகத்தான் குன்றகத்தான்—மாறினய
விச்சையறி வாகத்தா னேறுமறி வாகத்தான்
பசுசைப பரியான பழிப்பரியான்—மேச்சியசூத
தூதா லலையான் றெருசீ ரலையானமீ
மேனோக களிப்பா விழைச்சுழிப்பா—னாத்தூன்
பாறத் தணிகையா னந்தத் தணிகையான
கூறத் தவாககணியான கொளகணியான்—தேறுமன
வாகருக கரிபாண் வணங்கற கரியானன்
னோகருக கினியா னுத்தகினியா—னாககமருள
செய்யும் பொழிற்குனருள சீரா ரந்தருளருள
மெய்ய தகளமா மேவிடிலும்—வையமுயத்
துயய சக்ளவருத் தூயதாகக் கொண்டதற்காச்
செய்ய முகமோராறுத் தோந்திலங்கு—கையவைக
ளீராறு மெய்தி மெழில்வளை யின்முலைப்பா
லாரா விளையாடு மப்பண்பைப்—பாராசின்
தூநலரா கூறுமொழி யாசிறுதே ரந்தத்து
மன்னுகாப் பாதிபரு வம்பததுந—தூளனியெழி
லோங்கி விளங்கி யுலகி னிலவுமிய
ருங்கு பரங்கிரிப் பிளோகதமிழை—யீங்குநல
முள்ள புலவரெலா முச்சிமணி யாககொள்ளத்
தெள்ளுமறி வாறதோநது செப்பினை—நள்ளலிலாக்
காறறு ருலகெங்குங் கண்ணியத்தை நண்ணுவித்த
சேறறுாச சமஸ்தானச சோப்புலவ—னேறறமுள்
பூமகளவத் ரப்பொலிவு புலலுமுக ளூர்வகதோ
னுமகள் சிதரப்பொலிவு நண்ணினோன—சேம
வருண சலன் வடிநாளு மேத்து
மருண சலக்கவிரா யன்.

இது-யாழ்ப்பாணத்துப் புலோலிச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசா
லுக்கு அறிபரும், சைப்பிரசார சமாசியருள் ஒருவரும் ஆகிய அரி.
வேன்மயிலவாகனச்செட்டியா ரவாகன் இயற்றியது.

உ.
சிவமயம்.

திருப்பரங்கிரிப் பிள்வனத்தமிழ்.

—❖—❖—❖—
மிதாயக்ககடவுள் வணக்கம்.

திருமருவு மொருபிறை தனைச்சிவ பிரானநீடிச் செஞ்சடைக்
கங்கைநதியிற, சிறுதோணி யென்னவங் கையா லியகருபு சிறந்ததன்
றிருமுகத்திற,—பொருடருவு சேமவைப புத்தோணி யென்னப் பொ
லிந்திடப் புறமவளைந்த, புதிபவெனை கோடொன்று தாங்கிவிளை
யாடிமகிழ் பேராகஞ்சு ரததையுள்வாங்,—கருமருவு பைமபுயலை
யினமென்ன மீழிசைசு கண்டழைத் திடல்கடுப்பக் கரங்களை யுயா
த்தித் தணித்தொலி முழுகருங் களிற்றினுங் களையுவந்து,—தருமருவு
மலாமாரி போலு * மலா மாரியச சலதரஞ் சொரிதருஞ்சீர், தருபங்
சிரியிலருண் மிகுபரன் றருமுருகா தண்டமிழ் தழைநதுவாவே.

காப்புப்பருவம்.

—❖—❖—❖—
திருமால்.

பொன்கொண்ட செந்நிறக் கலுழனைக் காணினம் புரமனைத் துந
துடிக்கும், டோவலி யவற்குமா தவனைச் சுமத்தலாநு, பேரந்ததாம்
போலுமென்று,—மின்கொண்ட மணிமுடி யனதன்வ வலிபெற
விடும்பிச் சுமத்தலேபோன், மெனபாய ஸாகிப பொருக்கவதன்

* அலர் - நீர்.

காப்புப்பருவம்-பாட்டுடைத் தலைவரைத் திருமால் முதலியோ
ராத் காவல்புரிவிக்கும் பருவம்.

மீத்துயின் மெய்கடருஞ் செம்மல்காசக, — மன்கொண்ட மனுமுறை வழக்கறிந் தரச்செயனை மாதாகுமாருமெனன, மனனுமறை யாதிதூ லின்னுமுண ராமுதலவி மணிமுடி கவிததுவைகி, — யின்கொண்ட சொல்லொடி மிருந்தரசு புரிமதுரை யினென குடக்கிலெவரு, மின புறந் தென்பரங் குனறிலங் குங்குக் கெனுங்குமர குருபரனையே. (க)

சிவபெருமான.

வெறு

உளமு வந்தளிகள பெடையு டன்குழமி யுலவு பைம்பொழிலின் மெல்லிலைக கோட்டினி, லுயரி னங்கொடியின் மதர மென்புனலி லுரமு றம்புவியின மல்குநற் பூகசளு, “மொளிரப் சங்கதிகொண மரக தந்தளிர்செய் துறநி வந்ததென மெய்யினிற் பாப்பவ, ருரை செய் கின்றவித ழுறுகு தும்பையொடு முலைவி லன்பாமன முளபடச குட்டிய, — வளமி குந்தசடை யினகு செம்பொனிற மருவு மையென வைகுறக கீற்றிள, மதிய தனகணெரு தகடு கொண்டுகனி வலைத் தும்புதிய வெள்ளியைப் போற்கிளா, வளாசெ மும்பவள மலையை யண்டாபழ மறைபு கண்டுதொழு வளளலைப் பாப்பதி, மணமி சைந் துயிர்க் னெவையு மின்பமுற மகிழ்ப் ரஞ்சுடரை யுளளுந் போந் துது, — முளரி யங்கடவுள பிரண வமபுகலு முறைபி பழ்ந்துசொல நில்லெனக் கேட்டுள, முனிவ ரும்பியெழ வவகி லண்டமுழு முகடு டைந்ததென விளளமுற் றுககிபு, முதிாகொ டுஞ்சினமு னொழிவ தின்றியிகன் முரண றுஞ்சிறையு னொல்லெனப் போச்சுபு, முனிவ ரும்பர்முறை யிடுதல் கண்டிசிறு முறுவல் கொண்டியாக டொல் படைப் பாற்றது, — மளவில் வனநிறமை யரிமு குந்தன்முத லனைவ ருந்தெரிபு ளைதலுந் ழுந்ததிவ, னமையு மிந்தவித மெனிலெ திர்த்து பிற வருள்செ யுகடவு ளில்லெனக் கூர்ந்ததுண, ரறிவின் வந்தெ மையு னடிழை கொண்டருள்க வலர்க டம்பவென வுய்வவர்க் கீத் தரு, ளரசி ருந்தமகிழ் தருப ரங்கிரியு ளமர்கு கண்டனையே மைய னைக் காக்கவே. (உ)

உமையவள்.

வேறு.

முனதைத் தழிழ்ப்பெருகு சொந்தக் கவிப்பயன் தேறா வுளத்த
மா கீரனைச் சாயத்தறு, மொய்ம்பற நலைததடம பைமபுட் கரத்த
மிழ்ந் தேரூ தழுத்திய தீரனைக் கூற்றவன், முன்புற் றமாததிற்
சுநதச் செயிததிருந தாளா லுதைத்ததிடு ரேவனைச் சேட்டை செய்,
முனதக் கீனைச்செரிய பொன்றத் துணிததிடுங் கோபா னலத்தொரு
வீரனைக் காட்டிய, —விரதைத் திருநிலங் கரத்த திறம்பெருங் காமா
ரியையுபர் மேசனைப் பாரததிகன், மிடுசிப் பொரப்பருங் கொங்கைக்
களிறறினம் போதா தெனசெறு காலனைப் போற்றிகழ், வென்றிச்
சமாததன் துனதக் கடுக்கணங் கோலா லொறுத்திய லாசையைப்
பூட்டிய, விம்பச் சுவைப்பழம் பம்பச் சிவப்புறுந் துவா விதழ்க்கிரி
மாகினைப் போற்றுதுளு, —சுநதைச் செருககுதும், பநதப் பொறிக்
குறம் பாகா தெனசெயு மாத்வப் பேறறினர், சுநதித் திடற்குறம்
புநதிப் பலததருக் தேவா தியர்க்கிடை யூறெனத் தேற்றிய, சிங்
கக் குலககுணம் பொங்கப் பெருந்துவந் தேவாத மீட்டிழல ரூரைப்
போர்க்கெழு, சிந்துக் கரைததடரு செநதிற் றலத்திலங் கூாவே
வெடுத்திரு கூறுதச் சீற்றமொ, —டுந்தைக் கவிட்டிடுஞ் சந்தப் புயத்
துரந் தோவா னவர்க்கிறை மாலறக் காததிர, னுமபாக கினிச்சகந்
தங்கந் கடுத்ததென் றுனா மகிழ்ச்சியுள னேமிகச் சீர்த்தவென், னும்
பற் கிதைச்செழுஞ் செம்பொற் றெழுக்கரும் போவா துறத்தந
வாசையிற் சேரீததுற, வொனதற் திருப்பரங் குன்றத் திருப்புவந்
தேரூ மணத்தருள் சாமியைக் காக்கவே. .

(௩)

கற்பகவிநாயகர்.

வேறு.

புகலரியதயமுகா சுரன்முதற் பகைவரைப் போர்வென்ற கந்
பகன்கொள், பொருளினை வேண்டுவார் வேண்டிபொருண் முழு

சு, திருப்பரங்கிரிப் பிள்ளைத்தமிழ்

வதம் பூசனை யுவநதநாளு, — மிகவழுத வருளினை கற்பக மெனும் பெயர்முன் விரவுசெம் மேனிமிது, வெண்கோடு தாங்குகா - முக முற்ற மெய்ஞ்ஞான வேழத்தை யஞ்சலிப்பாம், — புகலவனு மதிய முங் கண்களா லொப்புமைப படுபொருளக் ளெனினுமெனதை, பயிலவைத தருளசெயுந் தானத்தி னெனையொப் பாகா வெனச்செரு க்குந், — தடவமா தழற்கட் பிறநதுதண புனலிற நவழ்ந்துபூஞ் சர வணத்திற, நங்கிவள ரும்பரங் குன்றிலுறை பங்குகன றனையினிது காக்கவென்றே. (சு)

திருமகள்.

தரையிலின் னுசெய்த வரையொறுத திதெலவா தாமே டளஞ் சமழ்ப்பாத, தருள னுலஞ்செய்து விடுதலெனு மூதுரை தனக்கிலக கியமதாக, — விரைகட றனைக்கடை படச்செய்த ஸ்பரதுழா யேந்த லுக் கிரவிகோடி, யெனினுமொவ வாவொளிகொண * மணியொடு தருநதிருவை யின்புற வீறைஞ்சுகிறபா, — முரையினிசை கேட்கின்ற வேட்கையிற் சாரிகையு மொண்கிள னாயுதவனறிபூமரி லொடுங்கி யைந் தருவினுட், நேகுவ துரைப்பழம் பகையொறுப்பான, — விரை செறி நிலாமுற்ற மாதரா சிறைவைததல விழையுமென, விண்ணு ளோரும், விளளும் பரங்கிரிக் குளளும் புறம்புமொளிர் வேலனைக் காக்கவென்றே. (து)

கலைமகள்.

பாரினிற் படியாத ழுட்டாட் பெருங்கொடிய பங்கயத் தோடு சற்றும், பயிலுவது வேதாதி கலைகளுண் ரெற்குப் படாததொரு பாட்டிலொற்றைச், — சீரினிற் சிறிதா யினுங்கற்ற பேரிடஞ் சோ வது சிறந்ததென்றெஞ், சிந்தையர விரதமதில வந்தருள் சுரந்துதித் திக்கின்ற தேனைநனைவாங், — காரினைத் தென்னவன் றனையிட்டு

* மணி - கௌத்துவமணி, இது விஷ்ணுவனுடைய மார்பிலே இலகசுமிபோல எப்பொழுதும் நீங்காதிருப்பது.

வைத்திடக் காதலவே ளாளாவணமை, சுருதியக் கார்பல வருக்கொ
ண்டு கைமமாறு கநந்துத்ல சடுப்பவாதம,—மேரினிற் பயிலுமுழு
மேதிக ளுழுங்கழுளி யீரிரு புறத்தினுஞ்சு, ழினபங் கிரியினின்
றனபரஞ் சலிபுந திடுக்குறக் காகவெனதே. (௬)

பிரமன.

வேறு.

தலைமைப புலவர் மகனறிவு தருகை யறிவென னுரத்தேகார், சா
னரு தசுடாக கியாமுதலோடி தாளுசெய குறந் தஞ்சுணமா,—யில
கக சுருனை புரியீச னென னைவ டியே மிருமபிழை, ளெல்லாம பொ
றுதறுப பரங்கிரிபு ளினபந தருமவே ளினைப்புரகக,—மலர்மெய்த்
தவள மணிமாட மனைவிக கனித்தா ளாசலிஞ்சு, வருந்தாய மாலுந்
றிருப்புவென வசைசொலாத வுகையகிடும்,—புலனுந் தெதிரபார்த
தவ்ரெலலாம பொனமா ளிணையீ தெனசெசும்பொற, பொருட்டாம்
பூங்கோ யிலபுதவும பொருயின மறைசொல புத்தேளே. (௭)

இந்திரன்.

வேறு.

* சிற்றர சிருத்தநம மிறைவன புரசுகம்வின் சீர்வளங் காண்டு
மெனளத, திகழ்சுவைப பாலுசதி யோருருக கொடுவதெ திருமுன்பு
நிற்றலசிவண,—வுறறவயி ராவதத தவ்வுதகி யுட்கோ ளுணர்கத
தன் னூராவனங்காட, இதலபோ விவாநதுதெரு வெல்லா முணாவரு
மும்பரர சைத்துதிப்பா,—நற்றவ மியற்றுமொரு நால்கையு மொரு
வரையு நாடியா லடியினிறசீர, நறுநதளிர் தரும்பைங் குருந்தடியி
னிற்சென்று ஞானவுப தேசநலகும்,—பெற்றமும் குடும்பமீ. சற்குரு
வினுக்குமுன் பிரணவத துணைமேபேசும், பெரியருரு வாமபரங் கிரி
யமர வோங்கீழும் பிராணைப் புரக்கவெனதே. (௮)

* சிற்றரசு - உபேந்திரன்.

சத்தமாதர்கள்.

வேறு.

ஒருமறை யொடுமுல காகப் படைத்தவ
 ஞவைமுழு வதுமற மாளத துடைத்தவ
 ஞயர்பசு மயிலினை யூரக கிடைத்தவ
 ஞ்றுகவி கொடுகலி யாழப் படைத்தவ
 ளிருநில னெருகட லாடுற நெடுததவ
 ளெழுவன சிறையுர மாறப் புடைத்தவ
 ளிடாசெயு மிகுடனை வீடத தகாத்தவ
 ளிவரெழு வாகளிநு காலைத் துந்குதம்
 பொருவினில வெருவிய தேவர்க் கிடாப்படு
 புரையறு சிறுமுக மரச் செருக்கிய
 புயவலி வரவர மேவத திடத்தொடு
 பொருமசு ராகன்குல நூறித் தொலைத்திட
 லருமையி லெனவரு போதிந் தனைத்தொழு
 தருள்பெறு மொருமுனி மாமக களறபுட
 ன்றுவர்த வசசெயு மாவெற் பினிறசிவ
 னஞ்ஞமக குகமுரு கோனைப் புரக்கவே.

(சு)

* முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள்.

வேறு

அரனிடத்தருள் பெறுதவத்தினி லடலுறத்தின மெய்ப்பற் றெ
 திர்த்தாரை யீடழி தரப்பொரு, மசுரருககெதிர் வரமலைத்துய ரமரரு

¶ அதுவுள் - தத்தன, நந்தி, பரிதி, பாணி, சனுமுகன், தவமாலி
 என்னும் பராசரிஷி புத்திரர் இவர் திருப்பரங்குன்றத்திலே தவசு
 செய்திருந்த சரித்திரர் கந்தபுராணத்துட்காண்க.

(சு) சத்தமாதர்களாவார்-பிரமாணி, உருத்திராணி, கௌமாரி,
 நாராயணி, வராகி, இந்திராணி, மாயேசுவரி என்.

* முப்பத்துமுகக்கோடி தேவராவார்-மருத்துவரிருவா வசக்களெ
 ண்மர் உருத்திரர் பதினொருவர் ஆகித்தர் பன்னிருவர் - இவர்களே
 தனித்தனி கோடியராய் முப்பத்து முக்கோடி தேவரெனப்படுவர்கள்.

க்கிதை யுட்பிற் றுவிட்டோடி மேனில வரைப்பினி,—ஊரனறப்புவி யதிலிறக்கொடி யுமிழ்முலைப்பய மோக்கத தடததேய வாஷினி லருத் திய, வொருவரைததரு தலமிசைததனை யொளிசெய்துற்றொரு மெய்ப்பத தியிறேடி மாயலர் பலப்பல,—விரவிமொயததலா ஊன மமைத் * தறன் டிகவர்ததனை நட்புற் றுளததேயு பாசனை செயச் செய, மிளிர்கததய முனிகககர கமதுகுப்புநீ விட்கெக்கரிததாடு மோதுணை வணம்புதுறு,—வரமிருத்திடு பரமலைசசிவ மகனெனப் பொலி மெயச்சத தியததேவை யாறொரு சிரததனை மகிழ்மருத்தா - - - - - ததிரா வகவெனப்புன முப்பதது முக்கோடி வானவர் (க0)

முதலாவது காப்புப்பருவம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது; செங்கீரைப்பருவம்.

பொன்னுலகி லந்திரன முதற்புலவ ரனைவரும் பொருவரு மகிழ்ச்சி பூபப்பு. போரசரா வேறதச் செய்துமுன போறகுடி புருந்தரசு புரியவைத்தா,—மின்னுமவா யாரையும் விடேமென்று மேதையி னிருந்தர வினைததெரிந்தாங், கிவனையும் பொரமே லெழாதுன னிரு த்துவா மெனநீ யிருத்தலபோலப்,—பன்னுமிரு. நீலஹ விரண்டு கைத் தலமும் பதித்தொரு முழந்தாளும்ப், ஃபடிபதித் தொருமுழந்

* அறவ - நீர், இது காவிரி

ஃ படி உரிச்சொல்லாதவின மிகாதுகின்றது.

செங்கீரைப்பருவம் - செவ்வியமதலைச் சொற்களைப் பேசும்பரு வம், கீர்-சொல் இருப்பருவத்தினசெயல் - ஒருகர்மைடக்கி ஒருகர்மை நீட்டி இருக்கையையும் நிலத்திலுன்றித் தலைநிமிர்ந்து முகமசைய ஆடுதல்.

அ

திருப்பரங்கிரிப் பிள்ளைத்தமிழ்.

தாணிலை நிறுத்தியிரு பாலுமேலும் பார்த்தலபோற்,—மென்னுலவு
திருமுக நிமித்தத்தைத் தரிமருக் செங்கீரை யாடியருளே, சிற்பரம்
பொருளருள நற்பரங் கிரிமுருக செங்கீரை யாடியருளே. (க)

உலகமா தாவன்றி யோராறு மாதாவு முள்ளாக களித்துநேரேயுற்
றுற்று நோக்கியெழில் சாலா திதற்குதென் றெவ்வொரு விதத்தினுஞ்
சீ,—ரிலகமுக மதியெனக காணிய வுட்குல மெழிதிவந் திறுத்தலேய்
ப்ப, விட்டவெண்ணித்திலச சுட்டியொடு பட்டமு மிளங்கதி ரெறி
க்குமணிகள்,—பலகலவு முயாசெவிபு பொற்குழையு மிளமுழ பணி
களபிற வுநதிருத்திப, பார்பபவர்கள் கண்ணெசசில வாரா திழை
ததவொரு பரிகார மாகவணிமண,—டிஸசுதத வழகுதர வொளிரா
செழுரு செங்களிது டெங்கீரை யாடியருளே, சிற்பரம் பொருளருள
நற்பரங் கிரிமுருக செங்கீரை யாடியருளே. (உ)

¶ பார்த்திவந் தனிலவுண விருளகிழித் தெழுபெரும் பரிதியென
நின்னையெண்ணிப, பன்னிரு செவிககணும் பன்னிரு கதிராகடவுள்
பண்ணவாகள போன்றுதாமுந,—கோத்திவந் தணுகாது முனப்பட்ட
பாடுமுயர் கேடுங் கிளககவுறல்போற், கிளாசெழுந் கதிமணித்
குழைகளொன் றோடொன்று இட்டிக கெழீஇமகிழ்ச்சி,—பூர்த்திவந்
தன்பிற் கலந்தெனத் தொடவிரு புறத்துநின் றிருமுகத்தைப, பொற்
புற வசைத்தகைத் தறபுதமிழ்ததாயா பூரித் துளங்கரிப்பச்,—சீர்த
திவந் தமாபெருந் தேவாசே னுதிபதி செங்கீரை யாடியருளே, சிற்
பரம் பொருளருள நற்பரங் கிரிமுருக செங்கீரை யாடியருளே. (ங)

ஒங்குமறை யுள்ளுறும் பிரணவக கனிபழுத் தொண்பொருட்
செஞ்சுவைத்தா, பூரீநிருந் தூநிப் பெருக்கெழீஇ வழிதல்போ லொ
மூருவா பூறலமுதந்,—தாங்குபொன் லுரைமாயி லுபநயனவிதிமுறை
சடங்குசெய்யாதுதானே, தங்கத் தரித்திடுந் தவளவுபூ கீதமிது தா

¶ பார்த்திவம் - பூமி.

செங்கீரைப்பருவம்.

க

னெனத் தஞ்சீரோ,—டேங்குலவு மழலைமொழி குழல்விதி யாழினி
தென்னுருதட் கோரிலக்கா, வெம்பிரா னோடெம் பிராட்டியுங் கண்டு
மகிழ் வெய்தியிற்றுமாத் திருப்பத,—தேங்குமதி முகநிமித் தொருசே
யிளங்களிற் செங்கீரை யாடியருளே, சிற்பரம் பொருளருளு நற்பரங்
கிரிமுருக செங்கீரை யாடியருளே. (ச)

பொனமய வஞ்சக்கண முளைதெழும் பச்சிளம் பொருவில்
கொடி பொருமருநதில், புலவியிற றனதம் பூயங்குளி லலாசதமம்
புயமலாச னும்பு தப்பொன்,—னிமய நிறச்சிறிய வரவிகத மொன்
றரை யிதிறபாதி யிப்பாதியீ, னிற்பாதி மலாதரத சசதமக குறறவா
றினிதுபுக திடுதலேயப்பத,—தனமய நிலச்சுருஞ செழுமபவள மலை
யினிற் றன்னமச சுவதெங்கத, தான்மிதிதேசநியுட் ஈளிகூர விளை
யாடு ஈரவ்னத திறசனித்க,—சின்மய சொருபபூ விருமுகத திளம்
தலை செங்கீரை யாடியருளே, சிற்பரம் பொருளருளு நற்பரங் கிரிமு
ருக செங்கீரை யாடியருளே. (இ)

வேறு.

உரகரு மனிதரு மமரரு மனபி னுவந்து பணிந்தாரே
லுறும னுரமற வெகிர்பொரு துறையி னுதி யுதைந்தாடி
வரவதி விரைவி னெழுந்த பயின்றிட வந்த விதழ்ப்போல
வளரொளி மணிகளா பொன்செயு மஞ்சிறு மஞ்ச மகிழ்த்தேறி
விரவிய வமளீ கிடநது சதங்கை மிளிரங்கிடு நின்றாளின
மெல்ல வுதைந்தமு தூறம் பெருவிரன் மென்கவை யுண்டாடு
மரீனரு னொருமக னரிதிரு மருமச னாடுக செங்கீரை
யறங்குறை யாத பரங்கிரி வேலவ னாடுக செங்கீரை. (சு)

விட்டி லகமயிபான் மணிப்பணி சிரமுர மென்செவி யரைகைகான்
மீது புணந்தவர் விட்டிடு விழிகளை மென்மணி பலபைங்கார்ப்

பட்டி விசைந்த குறுந் தீ தொட ளுடு பதித்தொரு தாண்ணியும்
பரிசென நீர்துண் டெளிவிழி யிமைமயிர ப்யில நீ வறமபி மலர்த்
தொட்டிலி னுநதி யெழீஇமென் குரலிசை சுவைதந விளையாடுந்
தொறுமிரு புறமா மகளிராகள ட் பாடிய சுரரொடு தாணுமவாக
கட்டிலி னமுதென ளுண்டு களிப்பவ னுடுக செங்கீரை
யறநகுலற் யாத பரங்கிரி வேலவ னுடுக செங்கீரை. (எ)

ஒளிவளர் நாமிது புண்புரி யுநதவ மொனற யினுமுன்செய்
தோமிலை யெனவிண் மீனினை முழுவது முள்ளழி தரவேரரா
நிளிவரு மவ்விண் மீனமட மாத ரெடுகதிரு கையுமெபு
மின்புறு மாறு தழீஇமழ விளமைக கியலபணி பலசெய்து
தெளிவறு மசுரர் குலங்ளை யினிக் தீம்பய * மூட்டியநினை
நிருவா யினிலுயா தருவா யமரர் செழுந்தென ளமுதேபோ
லளிவளா தீம்பய மூட்டி வளாததவ னுடுக செங்கீரை
யறநகுலற் யாத பரங்கிரி வேலவ னுடுக செங்கீரை (அ)

நீடுப ரம்பரா சூடு மணநதனி னின்றே யன்பார
நீய கல்கெனறவ ரேவ வருநதமிழ் நெஞ்சா ரஞ்சிலு
நாடு பெருந்தவ னுடு ஹைகினைந யஞ்சா ரஞ்சார
ஓக நிமிர்ந்தயா நாடு புனைந்திடு நனகே யுநதேச
கூடு மருங்கல மர்ம குடம்புரை குணற மென்றோகை
கூவு கருங்குயின் மேவு பரங்கிரி குணற நண்பாளா
தேடு பெருமபொரு ளாக வெழுந்தவ செங்கோ செங்கீரை
சேவ லரும்புப தாகை பெறுங்கர செங்கோ செங்கீரை. (அ)

தீ தொடர் - இழை.

தீ அரும்பி - பிழ்வினை.

† பாடிய - செய்யியவென்னும் வினையெச்சம்.

* ஊட்டிய - செய்யியவென்னும் வினையெச்சம்.

ஆன லினம்பிறை வேணி யரஞ்சலி கொண்டே யின்பான
 கோதி லரும்பொரு ளோதி மகிழ்ந்த சூழாதா யெந்தாய்முன்
 கான வரங்கணையான செளந்தரி சுண்பா ரென்றேமென்
 காவின் விழும்பெழு ளீ மாலின் மயங்கிய கா.தா செந்தாரின்
 மான மிகுந்தெகிர் ஞானை வென்றுயர் மஞ்சா டிஞ்சோலை
 வாவி வளம்பல வாகு பரங்கிரி வந்தா யந்தாது
 தேனை ஷரம்புய பர்திமுறுங்குக் செங்கொ செங்கரை
 நம்புப தாகை பெறுங்கர செங்கொ செங்கரை. (க)

செங்கீரைப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் 2-க்கு விருத்தம் (20)

மூன்றாவது : தாலப்பருவம்.

தம்மை யொருவா கணமாகக் தலைவ னெடுசிற் றரசரிமை, தழீஇவா
 னுலகந தாங்கியமா தவனாக குடலந தவளமற,—ஒவம்மை யொருவா
 விடத்தரன்முன் வெகும்பிக கருக விட்டதென, வெகுண்டார் கலி
 யைத் தாகருதல்போன் மேலவீழ்ந் த்தணுண் மினிர்ந்தளஞ்,—செமீ
 மை யொளிகான் மணிபவளந திறைநீ ரோடு கொள்ளையிடுஞ், செயல்
 போன முகநது சூறையிடல சிவணத திசைநான் கினும்பொழியுஞ்,
 சீமனீம முகிலசூழ் பரங்கிரிவாழ் தாயோய் தாலோ தாலேலோ, தோ
 கை மயின்மீ தெழுந்தருளசெஞ் சுடரே தாலோ தாலிலேலே (க)

உழுவா ரொலியு நாறசெய்வா ரொலியும் பேராதது நடவுசெய்வா
 ரொலியுங் களைகட் டெழுந்துகிமி ருழத்திமார்பாட் டொலிமொன்றி

|| மநல் - ஆசை

தாலப்பருவம் தாலாட்டிப்பருவம் - தாலாட்டு - ஓர் 'வகையாக
 நவ்வசத்துப் பாடும்பாட்டு.

கோதிய லுங்குத வோமொடு வலைஞர்கள் குடியிற் றேன் றுமவன்
கொள்கைக கிசையக குறவர்கள் பெற்றுக் கொஞ்சங் கிளிமொழிநயச
சாதி யிழிந்ததெ ணுது மணாதவ தாலோ தாலேலோ
தநதைக் குபதே சஞ்செப பியவா தாலோ தாலேலோ. (அ)

வேறு.

அனீந்த வெண்கிரண மாண மீனர் வாறூர
வலாநதி லங்குபிறை போலே மேலேநா பாலேய
வனீந்த கெழுபுக மாவா யீவாய தேவார
மகிழ்த தமபியென வாணோ ரேனோ ரானோரு
* மினீந்த சிந்தையொடு நீவா வாவா காவாயென
றிறைஞ்சி நின்றலுது கூலா லோலா மாலாசை
தனீந்த வம்பாவினை தீராய் தாலோ தாலேலோ,
தரும்ப ரங்கிரியை யூராய தாலோ தாலேலோ; (க)

அரும்ப லங்கொடுவி தாரா தாலோ தாலேலோ
அரும்ப லங்கொடுவி தாரா தாலோ தாலேலோ
கரும்பு யங்கொடுவி வாகா தாலோ தாலேலோ
கரும்பு யங்கொடுவி வாகா தாலோ தாலேலோ
இரும்ப ரம்பொருவை வேலாய தாலோ தாலேலோ
இரும்ப ரம்பொருவை வேலாய தாலோ தாலேலோ
தரும்ப ரங்கிரியை யூராய தாலோ தாலேலோ
தரும்ப ரங்கிரியை யூராய தாலோ தாலேலோ. (க0)

(இ-ள்.) அரும்-அரிய, பலம்-(தன்னைவந்து வணங்குந
தொண்டர்களுக்கும்) பிரபோசனத்தை, கொடு-அருளுகி
ன்ற, விதாரா-கொடையை யுடையவனே! அரும்பு-உண்டா
கின்ற, அலம்-அமைவினை (அடக்கத்தை), கொள்-கொண்ட,

துவிதாரா-(தெய்வயானை வள்ளியம்மை யென்னும்) இரண்டு மனைகவினையுடையவனே! கரும்பு-கருமபானது, உயங்கு-வாடுகின்ற, அ மொழிவாகா-அந்த வார்த்தையின், அழகையுடையவனே! கரும்புயங்கம-கரிய பாடபுகளை, ஒழி-ஒதுக்கின்ற, வாகா-(மரில) வாகனத்தை யுடையவனே! திரு-பெருமை, பரமபு 'நிறைந்த, ஒரு-ஒப்பற்ற, வைவேலாய்-கூரிய வேலாயுதத்தை யுடையவனே! இருமபு அரம பொரு-இரும்பிநோனாகிய அரத்தையொத்த, வைவு-நினைதையை, ஏலாய்-பொருந்தாதவனே! தரு-சுதபகவிருக்கத்தினுள்ள, உமபர்-தேவர்களது, அம-அழகிய, கிரியை-செய்கைகளை, ஊராய்-செலுத்ததுலை யுடையவனே! தரும - (நனைத்தவற்றை) கொடுக்கும், பரங்கிரி-திருப்பரங்குன்றமாகிய, ஐ ஊராய்-அழகிய நகரத்தையுடையவனே!

குறிப்பு:—கரும்புயங்கம் பெரியபாம்புகள் எனலுமாம். இருமபரம பொருவைவேலாய் எனலும் இரண்டடிகட்குமநீரலே பெருமையாகிய உண்மையை விரோதிகின்ற நிரத்தையைப் பொருந்தாதவனே-இருமபினாலாகிய 'அரத்தை யொத்த'கூரிய வேலாயுதத்தை 'யுடையவனே யென்றலு' மொன்று.

தாலப்பருவ முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் ௩-க்கு விருத்தம் (௩௦)

.ன்காவது: சப்பாணிப்பருவ

பொங்கழன் முளைத்தெழு கொழுந்தெனுஞ் செஞ்சடைப் புங்க வன் றிருமுடித்திற், பொலிவதற் கட்பிறற் தொளிருமோ ராறுசிறு

சப்பாணிப்பருவம்-இருகரங்களையும் ஒருங்குசேர்த்துக் கொட்டுப் பருவம்.

பொறிகளா யற்வினையிகழோ, —ரங்கரிய தங்கிளைஞர் கப்பினா மெலிந்
துவிடி லனபுடன ருங்குவதுபேடி லனலிழையு மவனண்ப னுஞ்சுமந்
தேபின்ன, ரங்கங்கை யாற்றிலவிடவக, —கங்கைதன் மைந்தன மென
றுதன னியலபினைக் காட்டாது பாதுகாத்துக், கண்பொழு தினிற
சரவணப்பொய்கையுளவிடக்கங்குகளி நமூனறுகொண்டு, —தங்கருள
விளைத்திடி வளாந்திடுங் கற்பகஞ் சப்பாணி கொட்டியருளே, தமிழ்
வளந் தருபரங் கிரிவருங் குருபரன சப்பாணி கொட்டியருளே. (க)

உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டுமென பதனுண்மை யுலவைய
னல் கங்கைகாண, வொளிரிசுறு புலியகநீக் ளாகியங் கங்கவாத முறு
வலி யொடுக்கிவருதான, —மருவுசம யந்தனை வளாக்கினற தாயாதன்
மந்திர வெழுததுளனபடி, மனமெனுந் தனதிருப் பாறா வதற்கொப்ப
வதனமா ருகமுடிவி, —ஸொருவுமச சமயங்க ளொன்ற வதற்கொப்ப
வொருதனு வெடுத்ததானாந், மூற்றிருந் திளந்ரு வொழும புயாசனத்
துவகையொ டிறைந்ததேவே, —சருவுநீகா தருகரஞ்சேந்தொளி ததம்
பிடச் சப்பாணி கொட்டியருளே, தமிழ்வளந் தருபரங் கிரிவருங் குரு
பரன சப்பாணி கொட்டியருளே. (உ)

மகவாகி யொருதாய் வயிற்றினில வயாவுற்று வாராத தநவதயெ
ன்ன, வந்தனப் ரிதயுதா மரைபோ லிலங்குசர வணமலரும் வனசமல
ரிந், —தகவாயிருந்திவன முயிலாப் பிள்ளையென றவிரமாலாதிபுலவா
தருமேவ லால்வந் தழைக்குமூ விருமாதா தங்கரத் தாறுமகவாப்ப், —
புகவாசையோடுசகி மோனதுமுத தங்கொண்டு பொற்புறவனைத்தனை
த்துப், பொனவளள முலையிற் சுரந்தாறு தீம்பால் புகட்டத் தெவிட்
டவுண்டு, —சகவாணப் கொண்டாட வளரிளஞ் செம்பரிதி சப்பாணி
கொட்டியருளே, தமிழ்வளந் தருபரங் கிரிவருங் குருபரன சப்பாணி
கொட்டியருளே. (ஃ)

மாதா வெருததிகரு மூவிருவ ரன்புள் மடுத்துத் ததம்பிமேன்
மேல், வழிதலபோன மருமவள் ளம்பொழியுமின்னமுத மாத்தியிறு மா
க்குநின்னைச, — சேதாங்க மலமலர்க்கா சரவணப பொய்னகயிற் சேர
ச சுமரதுநிற்றல், செழுந் ரிடைசகைவிடு வழுமா றிடக்கனற் தேவே
று பலவுருக்கொண், — டாதார மாய்வநது தாங்குந் தனிகாப்பமே லந்
தென்ற லங்குலாவ, லவ்வழுத் தீவான மருததிறையும் விசிறிவினை
யருவா யியற்றனமானச, — தாதா வென்பபுலவர் சூழவதி யுங்குமர சப்
பாணி கொட்டியருளே, தமிழ்வளந் தருபரங் கிரிவருந் குருபரன் சப்
பாணி கொட்டியருளே.

(ச)

அதுவிது வெனச்சுட்டு சதகடங் காததா யாதிரடு வநதமாகி, ய
ணுவாகி மேருவா யருவாகி யருவாகி யருவமுட னுருவமாகி, — முதம
றையின் முடிவாகி யொன்ற யனந்தழாய் மூனைப பழம்பொருட்டு,
மூலமாய் மோனமெய்ஞ் ஞானமா யன்பாபெறு முத்திகு விததுமாய்
மற், — நெதுவெனினு மதுவாகி யிவையெலா மல்லவா யென்று
மொரு தன்மைவாகி, யெலலா வுயிராகுமோ ருயிரா யிருக்குநீ யினி
யவே லேநதுகையாற, — சதுமுகன டணியும் பரங்கிரிச், குமரவேள்
சப்பாணி கொட்டியருளே, தமிழ்வளந் தருபரங் கிரிவருந் குருபரன்
சப்பாணி கொட்டியருளே.

(டு)

வேறு.

சநுதை யிளங்களி யனமின மென்று தழிஇரா ணுட்கொள்ளுந்
தடத்தி லிலங்கு பொருட்டு னெழுநதீமா தரமலர் துருசெய்யு
பகைய மலர்போ லுங்குற மகளிர் பரிநது வளர்த்துநிதம
பாகே தேனே யமுதே யென்று ஓகர்ந்துட் ளுகூரு
மங்கை யிளம்பரு வங்கவி னுறவிரு மார்பிற் பெரிதாகி
மலியுந் ளுளபவ கமழும் புழுஞ் வணந்து நிமிர்ந்துவளர்
கொங்கை யடங்கிய வங்கை சிவப்பக் கொட்டுக சப்பாணி
குமர பரங்கிரி யமர பரம்பர கொட்டுக சப்பாணி.

(சு)

கஅ

•திருப்பரங்கிரிப் பிள்ளைத்தமிழ்.

ஒருத்தி பெறுஞ்சிறு மைந்தாக னுட்பயி லுவகை மிகஞ்ஞழி
யுற்றுச் சிலபக லொழிய வழுக்கா றுடனுட் பகைகொண்டே
யருத்தி புற்றுமபடி யொருவரை யொருவ ரடித்திடல சிறுபானமை
யாகிய வுலகிய லதனுக் கொருகரி யாமென வமராதமைத்
திருத்தி மகிழ்ந்தவர் சேனா பதியாக தெய்வத திரமிருநின்
றிருளோ னியிலிரு புறமுந் தமையே சிவண முளைத்திடுசெங்
குருத்திக ழங்கர மலர்கள் பொருத்திக கொட்டிக் கப்பாணி
குமர பரங்கிரி யமர பரம்பர கொட்டிக் கப்பாணி. (எ

மன்றன மலர்க்குழன் மகளிரை யாடவர் வந்தனை செயல்பாரில
வழுவா மெனினும் புலவியி லவரை வணக்கல் வழுவமைதி
யென்றறி ஞர்க்கு ளியும்பிக் கொளவர னேயா தியதேவ
ரெவருஞ் சாமி யெனும்பெயா தனியே யேலா வ்தநிற்கே
யொன்ற வுரைத்திடு குறிகா ரணமெனு மொண்பெயா நிலைநிறுவ
குறநீ யொருசிறு குறமா திருபத மூடலி னுடடொழுநின்
குன்றலின் மெய்ச்சோ னுன்று கரங்கொடு கொட்டிக் கப்பாணி
குமர பரங்கிரி யமர பரம்பர கொட்டிக் கப்பாணி. (அ

• வேறு.

வரம்பறு + மாவி தருங்கய மொய்தத மலாப்போதுள்
வயங்கிய தேவு நருநிற் வைத்த நிறத்தானு
கிரம்பிய வான வருந்தொழு கற்ப நிழற்கோவு
நிதம்பிரி யும லிருந்த வருத்த மறப்பாரி
ஓரம்பயி லேவ ரருந்தவ முற்றி னுமெட்டாம
ஓறுஞ்செய லேசெய் பெருந்திற னுற்ற கனற்கோவித்
மரம்பர ரீய வருங்குக் கொட்டு கப்பாணி
பரங்கிரி மேவு மிளங்கதிர் கொட்டு கப்பாணி (க)

ஆவி-வாசனை.

வீசும்பினி லேறு சலம்புனை சித்தா தவப்பேறே
 விளங்கிய யாவு நிறைந்திடு மத்து விதசசிரே
 யசம்புற ளுறு நெழும்பிர, சசதி னருட்காவே
 யடங்கலரீ வீறு மறந்தணி விதத திறற்கோவே
 வசுந்தரை மீது மகந்தழை யசஞெய் மறைத்தேவே
 வணங்கிய தேவா சிரந்தொறு முற்ற மணப்புவே
 பசுந்தமிழ் கூறு பரமவீரானுள் கொட்டு கசப்பாணி
 பரங்கிரி மேவு மிளங்கதிர கொட்டு கசப்பாணி

(க)

சப்பாணிப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் ச-கரு விருத்தம் (ச0)

ஐந்தாவது முத்தப்பருவம்.

தனிவந திருத்தலை பொருளபோலச் சகல வுலகு மின்றவொரு
 .தாயா முமைதன கேளவரொடு தடாகந தனினமீர்ச் ஞாலமுறை
 யினிவந திருஞ்ஞ மேறேறி யெழீஇவந துருவா நினையுமெடுத்தியனபு
 தெடுத்தோ ருருவாச செயககநத னெனுமபோ பெற்றோ யிறைஞ்
 கனிவந் திளைத்தென பராகருளுந காருர், பரங்குண் ழார்வாழ்ந்
 கடம்பா வடவேந கடவாமெய கமழுஞ் சைவா கமம்பொதினை
 முனிவன் றனக்கு மொழியுநின்வாய் முதநந தருக முத்தமே
 முருந்தன் றருநத மருகனெனு முருகா முதநத் தருகவே.

(ச)

தெழுது வணக்குந் தலைவானோர் சூழும் பொய்கைத் துறைவிலுனைத்
 துன்றி யெடுத்த மடியிருத்திச் சுரக்கு முலைசெஞ் சுவையமுதம்
 பழுது விலக்குந திருவுனததாற் பீசியோ ராது வராமுகமரீப் [ணத்
 பயிலு நினைவீந் புறுத்தியுண்ணப் பண்ண வோபொற் பச்சுமின்

முத்தப்பருவம்-முத்தங்கொள்ளும்பருவம்.

தழுது வரிவண் மெககுழுது லுமையா மொருதாய் கற்றதுட்ட.

வுண்ட புதல்வா திருப்பரங்குன் றரையு முத்தலவா வவ்வமுத
முழுது மணசகுளு செங்கனிவாய் முதந் தருக முதத்தமே
முருநதன் றருநத மருகனெனு முருகா முதந் தருகவே. (௨)

அதிரார் கலிய ன்றவொலிவிண ண்ளவும் பரங்குன் றமாவாவி
யனைய மேருச சாரனமடு வடைநது வாளுஞ் சங்கமவிதிரா
விதிரா நின் னிறைஞ்ஞவாசெயல விளமபி யெமைசகை விட்டெலெனு
வேண்டித் துதிகருநதுதிராகருள செய்கிருநதமகிழ்ச்சியினோவுமுன னு
ளெதிரா ரெனக்கென றுநதையின யிகழ்நத பாவி யெனுநதக
னியாகந தனக்கெந திருநதவிவ் விகழ்ச்சி விளைவு மெதிராதோன்ற
முதிரா முறுவ லருமபுநினவாய் முத்தந் தருக முதத்தமே
முருநதன் றருநத மருகனெனு முருகா முதந் தருகவே. (௩)

வற்றா துறி வான்சரபி வழங்கும் பாலும வடிததெடுத்த
வாளு ரமுதுங் கற்பகப்பூ மலாசசெந தேனு மரமதுரம்
பற்றா தென்னுந் கனிசமும் பலவாந கருப்பம் பாலுமணப்
பாகுந் கலந்து குழைததுமிகப் பருகளு செய்யப் பட்டாலுஞ்
சற்றா யினுமொவ் வாநெனினுஞ் சங்கப் புலமைத தலைவாரீ
தனகும பரங்குன் றெங்குமனபா தாமபா டுஞ்செந தமிழ்ந்கரு
முற்றா மழலை மொழியுநின்வாய் முத்தந் தருக முதத்தமே
முருநதன் றருநத மருகனெனு முருகா முதந் தருகவே. (௪)

ஆவா தந்தை வேடுருக்கொண் டதனு லோரீ வேடரக
மாஞ் மலையிற் றங்கலினே வ்முதே யருந்தி யதனுருவாந்
தேவா தியரால் வளாத்துதவுந் தெய்வ யான திருமணஞ்செய்
சிலம்பா வவன்வா யிதழமுதந் தினமுந் கொடுக்கத் தேடியுனை
வாவா வாவென் றழைத்தாலும் வாரா தோடி வனவேடர்
மடமான் வாக்கிற் கலந்திரந்து வணங்கி மருவி மலரிதழ்த்தேன்

மூகா வழுதென் றருத்துகின்வாய் முததந் தருக முத்தமே
முத்தனை றருநத கருகெனெனு முருகா முததந் தருகவே. (டு)

வேறு.

உன்னிடிற் செய்யுமெல் லாம்வல்ல சித்தனை னறுத்தனை
பலகமெல்லா, மேரீதுஞ்சொன் னெய்ம்மையன் ற்பசார மேயென்ன
பும்பரார் குழிபுறுகணு—டன்னிடத திற்சொல்ல வவையுனொரு
சிறிதுந் தவீரககமுடி யாதவாத்த, தனிமுதலு நனியுவகை கொள்ளக்
கடுஞ்சமாத, ததுவரைச சந்நிவலாற,—சென்னியைக் கொய்து
கொய் தோங்குங் கருமபனந்நிளகா யெனசுருவித்துத், திருவருங்
சுரந்தவா னாடுகுடி யேற்றியத தேவரிடா போக்கியனையா,—பன்
னியாக கபயமெடு மருகல தாநினை பனிவாயின் முதத்தமருளே, பரி
திரு மும்பரங் கிரியிலவா முந்ருகன் பனிவாயின் முதத்தமருளே. (சு)

தனதையிலி தாயிலி பிறப்பிலி யிறப்பிலி சமானமிலி யென்றுநித
முஞ், சகலவே தூகம புராணங்சன முறையிடத தானே தனித்த
தனியாய், —முந்தையான முகனாதி முத்தேவர் முததொழிலின முதன்
முறை தொடங்குநாளின், முன்புறு மநாநிநா னுள்ளதா யருளுருவ
முழுமுதற் கடவுளாநீ, —சொசைகளி கூரவான் செய்தவப் பேற்றி
னோ சிற்றினங் குழவியாய், செயகைக் கிணங்கலுமை யம்மையின
மோரறுவர் சோத்தாய ராகவலாதம், —பனதீநிகர் முலைபால் சுரந்திட
த கவைகொணின் பனிவாயின் முதத்தமருளே, பரிதிரு மும்பரங் கிரி
யிலவா முந்ருகன் பனிவாயின் முதத்தமருளே. (எ)

* சலந்தருபல் வகையான முத்தமொடு திரைதரத் தக்கவத் தகை
யமுத்தஞ், சகலமும் புரைபடுங் கட்டிவைக் கப்படுங் தனிகர்தலை

* சலந்தரு பல்வகையான முத்தம் - சலதம். திரைதருபல்வ
கையான முத்தம்-தலசம். எனவே, எல்லா முத்தங்களும் இவ்விரு
வகை முத்தங்களுள் னடங்கியவாறுகாண்க.

வாயிரோறுங்,—கலத்தற்கு யொளியறத் தாங்கிநிற் கப்படுங் களமு
றுங் காயையீந்து, கைவிட்டு நீங்கிடும் பேதைடர்க ளேமிகக் கருதப்
படுங்கணக்கா,—லலநதரு கிறைஞ்சிறிற் கிளைமெய்யு யடியவாக் கருள
சூர்க் குங்கடைக்க, ணண்ணையே தந்தையே யவையுள்ள னாயினும்
மற்பமு மவாவுகிலவேம்,—பலா தரு மறைசகுமுதன மந்திரந் தோன்
றுநின் பனிவாயின் முத்தமருளே, பரிதிசூ முமபரங் கிரியிலவா முங்
குக் பனிவாயின் முத்தமருளே. (அ)

வேறு

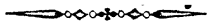
அண்டர்வி டந்தொட நின்றல றுமபொட்டு தத்தரு குற்றினிந்
ரஞ்சலி ரென்றப் யந்தர வங்கண தெத்த னைச்சிறிதா
வுண்டசி வனறனெ டென்றனை யென்று மு ளொத்தி தற்புலவோ
னுங்கென வனபரு ணார்திட. வனதக முற்றபொ ட்டுகொருந்
கண்டறி யும்பொரு ளெனகுமு யாநதுக லபபவு ரைத்தெனிரே
கம்பமு றுங்கல கமபுரி யுங்கவி கட்டும கிழ்ச்சி செயவோய்
முண்டக மங்களி கொண்டல ருஞ்சிறு முத்தம ளித்தருளே
முந்துபுரங்கிரி வந்தரு ளுங்குக் முத்தம ளித்தருளே. (ஆ)

மன்றின டம்புரி யுஞ்சிவ சம்பிவ ணக்கம தற்கொருமா
மந்திர மும்பொரு ளுந்தரு நின்கைவ ணக்கம தற்கெழிலாரா
குன்றிலெ முங்குற் வஞ்சியி ளஞ்சிறு கொப்பிலு டைத்தமிழிதேன்
கொண்டிப் பிழிந்துக லந்துபி சைந்தகொ தெதவ ளத்தினைமா
மென்றித் தருஞ்சுவை யென்றுள ருந்திய வித்தக தத்தலைபாய்
வெண்டர ளம்பொழி சங்கின மெங்கணு மிக்குல விப்பயில்சீர்
முன்றிலிலங்கிய கொடில மந்தவ முத்தம ளித்தருளே
முந்துப் பரங்கிரி வந்தரு ளுங்குக் முத்தம ளித்தருளே. (க)

முத்தப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் இ-க்கு விருத்தம் (இ)

ஆளுவது: வாராணைப்பருவம்.

• விரித்தவன சப்பார் சடைப்பரப பெங்கணும் வெண்சங் தினந்த வழந்து, மெனகரு வுயிரத்தினு முததமுந திரையெறியி மீளிருதண் ளெரியும்வேறு,—பிரித்ததறிய முடியா திலங்கவிடை யிடையனப் பேடு தவு பீடுபெறுமனெண், பேரண்ட மும்பொலிதல காரண்ட மிசை சிறிது பெரிதா முடுக்கணங்கள்,—சிரித்தலாத லொப்பவித் னூடுமு கிா சூலுநிாத திடுமிடந் தேடிமெலலத, திகழ்சங்க மொன்றூாத லவ் வானி னெளரிநிலவு செலலுத லிகர்க்கும்வாபி,—விநித்தமர வண்டு கண முழங்கும பரங்கிரியின் வளளிகண வன வருகவே, வஞ்சவுரு நீடு கிர வஞ்சகிரி யூடுருவு வடிவேல வனவருகவே. (க)

அருகுருரு சேவவெகி நமபவன லாயமு தருத்தித திருத்தியன் பந, லிணைத்திணை துததுனி யத்தறின லுமமுனி வீரும்பியகல பெட் டையனனங்,—சுருகுவினா யாடலிற பேடைகண சாடையிற கூடுங் குறிப்புனாரத, சூரு உச்சிதை விரித்தத தழீஇநலந துய்த்தமகிழ் கூாதலகண மிட்கொதிததுப்,—டெருகுமயல சதறும் பொருமையிற் றனசேவல மிளசென்று வலியவநது, பெப்பினா கட்டேது வெட்க மென நிடமரு உம பெயபுனற பொய்கைகுழ,—வருருவடு முடிவா னளவும பரங்கிரியின் மஞலருவா கன்னவருகவே, வஞ்சவுரு நீடுகிர வஞ்சகிரி யூடுருவு வடிவேல வனவருகவே. (உ)

குட்டிமுன் பிரமணைச னிறையிட்ட நினைனக் குறித்தவன் றேவி யணையான், குற்றமா றிப்பண்டு போலிருக் கப்பல கொழுநதழற் குண் டரிடுவட்,—கிட்டியரு வொன்றுபே தாதென வுனநந் கிடைத்துக் கிளாநதுசரியை, கிரியைமுழு வதுமொருவி யேரகத திருத்தலபேற் கிஞ்சகக கேழ்கனிரத,—நெட்டித ழலர்க்கெழும் கமலமேல் வெள்ள

• வாராணைப்பருவம்-வருதலைவிருப்பியபருவம். வாராணை-வருதல்:

ன்ன நிரைநிரை குலாவிற்கு, நீடுசர வணமெனக் கூடுபல தீர்த்தநர்
நெழுவந் தாடிநேரே,—மட்டிலா' வடிவவா' வணங்கும் பரங்கிரியுள்
வளரிளஞ்சேய்வருகவே, வஞ்சவுரு நீடுகிர வஞ்சகிரி யூடுருவு வடி
வேல வன்வருகவே. (க)

தடித்துப் பருத்துக் கொழுத்தவிள வாளைமீன் சமாபுரிந் தொன்
றெடென்று, தாவின் ருதித கவினா உருமருவு தேனசெழுத தட்டி
ணா இருவியப்பாற்,—றுடிததுக களிததேக வெொருபெருந் துளையி
ட்ட துருவசக சநகிகாபத, தோன்றமிழ செயயதேன றட்டிணா டிழி
யுமது தும்பிபல தொண்டை துக்கப,—பிடிததுக களிததுக் குடிதது
ருசி பாராதினம பிடிக்க குமுன்னருததிப, பிறைமருப பிறையுமுளை
யாதமென கன்றினைப மின்னுண்ப பெரிதுவந்து,—வடிததுக கொடு
த்திடுந் தெனபரங் குன்றிலுறை மழவிளந் குகன்வருகவே, வஞ்சவுரு
நீடுகிர வஞ்சகிரி யூடுருவு வடிவேல வன்வருகவே. (ச)

குளங்களுட் புனலாடி வருமிள மடநதையா குழாமுங் குறிஞ்சி
யின்கட், குறவாகள விளைச்சென் தனையின கதிநீண்டு கொள்ளு
நீர் வேட்டைமிகவு,—முளங்கருந் வந்துபரு கிச்செலுந் கரிகளு மொ
ருங்கே யளாவிராளு முயர்க்கரைச சூழலி னுலாவருத தூலமெலா முய
யுமொண மாரிபெயதற,—கிளங்கதி ரெறிககின்ற மின்னலக ளுடன
கூடி யெழிலிபல வாரிநீருண், டேழீஇவந்து வாரிகுழ் தோற்றமொப்
பாமென்ன வெதிர்கண்ட பேரியமபும்,—வனக்களிகை யும்பரங் கிரி
யிலுயர் தீபமெனு மாணிகக உணிவருகவே, வஞ்சவுரு நீடுகிர வஞ
சகிரி யூடுருவு வடிவேல வன்வருகவே. (இ)

வேறு.

மேவுந் தன்னுச் சிவின்வடபால் விரும்பித் தோய்வார் விள்ளுமுரை
மெய்யே யாகும் படிபுரிந்து மிளிர்* சத் தியக வமுமேல்பால்

* சத்தியகவம் - ஓரிச்சந்திர மகாராஜன் தன்னிடத்து மூழ்கு
தலாற் சுத்திடலிதந் தவருதிருக்கும்படிசெய்த ஓர் தீர்த்தம்.

வாவுந் தீநீரீந் மூழ்கியெழு வார்த்து மேலர் மகப்பேறு
வழங்கு மரிய ி புத்திரகூ வழுமேம டு பரமன வடிவாகப்
பாவுஞ் சோபெற நிருசகிற் பண்பிற கேறபக் கங்கையென்ப
பரிந்து தாங்கும பரங்குன்றிற பைங்கார் வரவு பாததெதிரே
கூவும் பசிய மஞ்ஞளமிசைக குழகா வருக வருகவே.

கொழுதத மதுரம் பழுததவருட் குமரா வருக வருகவே. (௬)

திதிக்குக சுடவு ணிறமுநிலெழு செழுமபா லுத்தி கழுததிகழத்
நேவ ரமுதவ சுடைமர் லுத் தியமே தரம்போற் செய்யமலா
துதிகு மடியாா சிவபுதை தொழிலுந் குதவுந் காநிறததுச்
சோலை குழுவெணை சுவரீதீரறித துலங்கு மாடஞ் சூழ்நாபப
னுதிகும பரங்குன் றினிலுடனப றுள்ள தனி லு மொளியாம [க
லொளிரும் பொருள் வரீடளிக னுழுது மதுவுண் நெருங்கியழி
குதிகுந் கடம்ப மலாணிபுந் குழகா வருக வருகவே

கொழுதத மதுரம் பழுததவருட் குமரா வருக வருகவே. (௭)

அடுக்கும் பல்லா யிரங்கோடி யண்டப் பரபபெல் லாம்பிடைத்தாடி
கச்சர சரமா கியவனைத கு மணிக ளாக வணிகதவற்றுண்
மகெருந் கிரண் மதிபரிதி மெளலி யாகசு குட்டியெங்கு
மருவி வனப்பு னோககியுள் மசிழ்ப் தாவாய வநிதா லு
மெகெருந் சோலக தனக்கிணைய யாரு நடிப்ப தியல்பனரே
வினஞ்சே லாக் குழையாதி யியனற டீணிக ளிட்டமுரு
கொடுகரும் பெருஞ்சோ பரங்கிரியிற் கொடியேங் காண வருகவே
கொழுதத மதுரம் பழுததவருட் குமரா வருக வருகவே. (௮)

ி புத்திரகூவம் ஓர் புண்ணிய தீர்த்தம்

டு பரமன் வடிவாகத் திருப்பரங்கிரி இருசகிற் சரித்திரம்-திருப்
பரங்கிரிப் புராணத்தட்காணக.

ஆளு தாரங் கடநதுதாரி யாதீ தழுந்தீர் தப்புறமா
மகண்ட வெளியி லததுவித மாகிப பரமா னந்தமுழுப்
பேராய் விளைந்தவருட்பெருக்கே பிறமுஞ் சமயப் பிணக்கறுத்துப்
பிறங்குஞ் சைவப் பெருமபொருளே பிறவீப் பிணிககோர் பெரும
மாறாய் வருமும் மலவிருளை வாட்டுஞ் சுடரே யனபருள [ருந்தே
வைப்பா .திதிய மதியாமன மாவா ஸ்வனை வகிரந்திரண்டு
கூறாய விழுவே லெடுத்தபரங் குன்றாய வருக டஞ்சுவே
கொழுத்த மதுமம் பழுத்தவருட் குமரா வருக வருகவே. (க)

முருகா வருக மூவீருமா முகவா வருக முழுஞான
மூலப் பொருட்கு மூலமென முனைத்த முதலே வருகவரி
மருகா வருக கண்ணைகள் மணியை வருக மறைமுடிவில
வளரும் பொருளே வருக்துற 'டமான் மகிழ் மழலையின்
பருகா வழுவே வருகசுவைப் பாகே வருக பாவலாதம்
பாடற் கிரங்கி யருளசெயுகதற பகமே வருக பழனமெலாங்
குருகா பரங்குன் றறைவடிவேற் கோவே வருக வருகவே
கொழுத்தமதுமம் பழுத்தவருட் குமரா வருக வருகவே. (க)
வாரானப் பருவம் முற்றிற்று
ஆகப்பருவம் சு-ககு விருத்தம் (சு)

ஏழாவது அம்புலிப்பருவம்.

ஒவகும்ப ஸ்வையின் னெழுந்துவர ஸாலும்வா ஸூர்தரலி னூறு
மென்று, முலகம்ப ரமாங்க னெனவந்த விருமாத ரொடுநயந் துறுத
லாலங், —தாங்கும்ப விதழ்விரியு மிரவலாத முகமலர் தரச்செய்த
அம்புலிப்பருவம் சந்திரனை விளையாட அழைக்கும்பருவம்.

லாலுமிருப்பீர், தண்டாது மேனிவந் திடலாலு மையிலிருந் தவளந் தழைத்தலாலும், —பாங்கும்பாருழிவரு மெம்பிரான நணையொப் பா யென் றறிந்தழைத்தான, பரங்குன றறாகம் பரங்குன ற் ளையருள் பழுத்திடுந்தேவதருவே, —யாங்குமப முனிவனுந் கருளசெயுந் தேவிக் கனொடம்புலீ யூடவாவே, யருட்பிழம் பாகியு தெருட்பழம் பொரு ளுட னம்புலீ யாடவாவே. (க)

(இ-ள்.) ஓங்கும் பரவையுள் எழுந்த வரலாலும்-உயர்ந்த கடலினின் றுநதோன்றி வருதலினினும், ஊன ஊர்தரலினாலும்-ஆகாயத்தினிடத்தேயூரது செல்லுதலினினும், ஏன்றும்-எக்காலமும், உலகம் - உயர்ந்தோர், பரமர் அம கண என-சிவபிரானுடைய அழகிய நேரத்திரமென்று சொல்லும் படி, வந்து—, அவருமமாதாளுநேயம் துறுதலாலும்-விளங்கா நின்ற அழகுடனே நன்மையானது நெருங்குதலானும், தாங்கும-தாங்குகின்ற, பல் இதழ்விரியும்-பலவாகிய இதழ்கள் மலரப்படும், இரவு அலாதம் முகம் அலர்தாச செய்தலாலும்-இராத் திரியினகண் மலர்களாகிய (காவியுதலியவற்றின) முகங்களை விரியச் செய்தலானும், மிகு பூ தண்டாது மேல் நிவந்திடலாலும்-அதிகமாகிய பொலிவு நீங்காது மேலுமேனும் உயர்ந்திடலானும், மை இல் இந் தவளம் தழைத்தலாலும் - குற்றமில்லாத பெருமையுள்ளது வெண்ணிறம் விருத்தியாதலினினும், எனச் சந்திரனுக்கும்.

இனி-ஓங்கு உம்பர் அவையுள் எழுந்தவரலாலும் உயர்ந்த தேவர்களது சபையினடுவே யெழுந்தருளி வீருதலானும், 'வான் ஊர்தரலினாலும் - (அத்தேவர்கட்குச் சூர வன்மனாழிந்த) தேவிலோகத்தைக் கொடுத்தருளுதலானும்,

உஅ.

திருப்பாங்கிரிப் பிள்ளைத்தமிழ்.

என்றும் உலகு அம்பரம் அரம் கண் எனவந்த 'இருமாத' ரொடு நயந்து உறுதலாலும் - எககாலமும் உலகத்தார கடல் அரம்' (இவர்களுக்கு) நேத்திரங்களுென்று சொல் லும்படி வந்த (தெய்வயானை வள்ளிராயகியாகிய) 'இரண்டு பெண்களுடனே திருமபிப பொருதுதலினாலும், தாங் கும் பல் இதழ் விரியும் இரவலர் தம் முகமலர் தரச் செய்தலாலும்-சுமச்சினத பற்களையும் (மேல்கீழ் என்னும்) இத்தகையுந் தீர்க்கப்படும யாசகர்களுடைய முகமலர்ச்சி யடையுமபடி (வேண்டு வனவற்றைக்) கொடுத்தருளுதலா னும், மிகு பூ தண தாது மேனி வந்திடலாலும் - (அன்பர்க ளாலே சாததப்படும) மீருந்த பூக்களினது குளிர்ந்த மகரந தங்கள் (திரு) மேனியிலே வந்திருந்ததலினாலும், * மையில இருந்தவளம் தழைத்தலாலும் மயில் வாசனத்திலெழுந்தரு ளியிருந்த சிறப்பு வளாதலினாலும், எனக் குமார்க்கடவுளுக் கும் பொருள்காண்க.

திருத்தங் கலைதலைச் சங்கீத்தின் மேலெழுதி செவ்வாம் பலவ கொடுக்குந், செந்நின், கரணபுற மடுத்திடுந் தென்கணுந் திகழியாப் பயிச்செழிகளுந், -சுருத்தந்த மேதக வறக்கோடி யரியகந் கடகத் தி டத்திலமர்ந்தி, காமாகி மேலேறி யோடியும் வருதியக் காரணங் கருதி லெல்லாப், -பெருந்தகங் ளும்பொருந் தப்பரங் குன்றிலுன் போ லுட் களித்திருந்தான, பொருவில்பல சமயிகளு மறைமிருதி யாசம புராணமும் புக்கலவருந், -ருத்தங்க ள பலவுமொன றுகின் தல் னுடனம்புலி யாடவாவே, யருட்பிழம் பூகிய தெருட்பழம் பொருளு டனம்புலி யாடவாவே. (உ)

* மயில் - மையில போலி.

(இ-ள்) திருநதங்கு அலைதலை சங்கத்தின்மேல் எழுதி-
இலக்குமி வாசஞ்செய்யாநின்ற பாற்சட லினிடத்துள்ள சங்
கைப்போல (வெண்ணிறங்கொண்டு) மேல்நீறு வருகின்
றாய், செவ் ஆடல அங்கு ஒடுகுகும் செம தினகரன புறம்
அடுத்திடுதி-சிவந்த ஆழ்ந புருளைக் குவியச்செய்யும் சிவ
ந்த சூரியனிடத்துத் தடுத்த சோகின்றாய், எங்கணும் திகழ்
உயிர்ப்பயிர்தழைக்க கரு தந்த கோதகவு உருகோடி-எவ்விட
ததும் வினங்காநின்ற உயிருடனகூடிய பயிராக விரையக்
கருவைக்கொடுத்த மேன்மையை மிகக்கொண்டிருப்பாய்,
அரிய கற்கடத்து டிடத்தில் அமரதி-அருமையாகிய கற்க
விட்டினிடத்துத் தங்குகின்றாய், கா மாரி மேல் ஏறி ஓடியும்
வருதி-சொல்லிவ்வு மேகத்திலு மேலேசென்று தவழ்ந்தும்
வருகின்றாய்-எனச் சந்திரனுக்கும்.

இனி - திருந்து அம் கலை தலை சங்கத்தின்மேல் எழுதல் -
திருத்தப்படுக கலவியையுடைய முதற் சங்கத்தினிடத்து
(ததாமுமொரு புலவராகத்) தோன்றுதலும், செவ் ஆம்
பலம் கொடுக்கும் செந்தில் நகர் அனபு உற மடுத்திடுதல் -
செவ்வையாகிய பிரயோசனத்தை (அடியார்களுக்குத்) தந்
தருநாந் திருச்செந்தூராகிய தலத்தில் ஆசைமிகக் கலந்
திருத்தலும், எங்கணும் திகழ் உயிர் பயிர்தழைக்க கருத்து
அந்தமே தகவு உற கோடல்-எவ்விடத்தும் வினங்காநின்ற
ஆன்மாக்களாகிய பயிர் வளம்பெறும்ப்படி (திரு) உள்ளம்
அழகையே தகுதிபொருந்தக் கொண்டிருத்தல், அரிய கற்
கள் தக திடத்தில் அமர்தல்-அருமையாகிய மலைகடோறும்

தகுதியாக உறுதியுடன் நன்கியிருந்ததல், காமாரிமேல் ஏறி
ஒடியும் வருதல்-மன்மதனைவென்ற சிவபிரான் நிருமேனி
மேலேறியோடியும் விளையாடிவருதல் எனக் குமாரக்கட
வுளுக்குப் பொருளாகுக.

குறிப்பு—சூரியனிடத்திலே சந்திரன் போய்ச்சேர்வது
தினம் ஒருகலை சந்திரனுக்குக் குறைதல் மகாணக. பாய்கள்
விளைவதற்குச் சந்திரன் கருவைதருவது-தொன்று தொ
ட்ட நூல்வழக்கு.

மண்ணி || விர வறவெழுஞ் செங்கேழினகந்திர வயங்குவான புல
வனாகி, மன்னுமிய வீதிலே பெருமையா மென்றெண்ணி மலயமுனி
யாதிமதரோக, —கெண்ணிலப கலைகளும் வழங்கினு னீயுமோ
வேற்பதிகழ வென்றுசற்று, மெண்ணம் லொருமித திரறகுதவு கலை
யெண்ணிரட்டியும் வாங்குவாயேல, —விண்ணிலிர வறவனது வெளி
றியக் கருதறைய மேயநிற் கென்னமேனமை, வெண்கயிலை நிகா
பரங் குன்றிலு நுனமுனிவா விபுதாமுதல் மேலைவானோ, —ரண்ணி
லப யாதநுற் குமரகுரு பரனுட னம்புலீ யாடவாவே, யருட்பிழம்
பாகிய தெருட்பழம் பொருளுட னம்புலீ யாடவாவே. (ங)

பொருவிலரி தாயது லொருவனிற் கற்றவன் * பொன்மனைவி
தாரைதன்னைப், புன்மதி யெனச்சொல்ல சீசெய்த பாதகம் புந்தியி
னினந்துபுகல, —வெருவியுள நானுட் கொளீஇயிருந் தனமதுவும்
வெள்ளிடை விலங்கல்போல, மேலகீழினதது நெரிநததெம் மிறை
யவன் வேடமுதலாயமேய்ந்து, —லுருவியலு மொருபரம குருவென
வருத்தனக் கொருகுருவு மில்லையென்ன, வோதா துணர்ந்துகுறை

|| இரவு-இருளுக்கும் யாசததுக்கும் பொது.

* பொன் அழகு.

யொன்றுமில் லாதுதனை யுளளுவாந் துறைமிகற்றி,—மிருவ்பொழி தரு
பரங் கிரியிலுள னிதுசுமைய மமபுலீ யாடவாவே, யருட்பிழம் பாகிய
தெருட்பழம் பொருளுட னம்புலீ யாடவாவே. (ச)

எனனைமுழு மதியெனன நாளுதகு நாள்வளந் திடுவெனன நி
யிசைததா, லிஃதொக்கு மெனினுமா காணிமா காணியா வேறுமுறை
யிழிவையதனா,—லுனைமுழு மதியெனப செநகனனி தனறியும்
மெருவூம லுட்களாடக, முள்ளா யிதைச்சிறிது முள்ளாயகொ லாதலி
னுனககிவ னுயாநதவனகாண,—டெனையின் டுண்கமு கரம்பை
பைக கன்னலசெந தேடுனாழகு தீம்பலாமாச, சேருமடி யாரெனச்
சூழும் பரங்கிரிச செவ்வேள சிறந்தசெவிலி,—டெனையிச ரினனருள
சுரந்துசே யாயினு னம்புலீ யாடவாவே, யருட்பிழம் பாகிய தெருட்
பழம் பொருளுட னம்புலீ யாடவாவே. (ரு)

ஈ மறவதே கொண்டெரு பெருமபூத மன்றபில வாய்பிளந்
துண்ணுமுனனோ, வரையைப பிளந்தெத தயாகலைப் புலவனுயிர்
மாயா தனித்ததும்போ,—ருறவாகையேபுனையு மவுணாகுல வேரோ
டொருங்குத தும்பாகோமாற், குயிரோடு பொன்னுணை முதலியது
மன்பினு லொருகவி யுரைப்பவாகும்,—பிறவாத வரீனநத நிலையு
ருள வதுமிகவ் பேரருட் சததிவடிவாய்ப், பிறங்குசெந கைவே லுன
ககுலேன்ன கிவதுந் பெறுவதற் கையமின்றா,—லறவாணா தொழுது
கொண் டாடும் பரங்கிரியி லம்புலீ யாடவாவே, யருட்பிழம் பாகிய
தெருட்பழம் பொருளுட னம்புலீ யாடவாவே. (சு)

கண்டவர்க ளிதுவென்று மதுவென்று நனிபெருந் கலகமிடு
கீடவுளெல்லாக், காதையினி லன்றியெதிர் னுண்டில் பிடிக்கொடிய
கலியிலோ ராறுமுகமா,—மண்டல மிலகவெளி வருதெய்வ மிவனா
கு மறைவா யிருப்பனென்று, மதியின்மிக் கோசிரட் டுறமொழித்

லானமதி மயங்காது வீரசுவீரையில், — விண - ல மதிர்ச்செழுந் ஷற
பகப் பைங்கிளை மெனபூவை தங்களுக்கே, — வீடென மழைக்கொ
துங் கிடுதற் கெழுநதுமிச மேலோங்கு கோபுரரசு, — ரண்டாபுச்சு
தென்பரங் குன்றினில வரந்தருவ னம்புலீ யாடவரவே யருட்பிழம்
பாகிய தெருட்பழம் பொருளுட னம்புலீ யாடவாவே. (எ)

முடிபடா நின்றதலை விண்ணவாகன் கட்டுமுன முனரியங் கட
வுண் முனனேன், முனப்பட்ட பாசெற் றாயினுமறித்திலாய், மூசுண்ட
முகமுட்டெ, — முடிபடா நின்றபே ரோதையெய தெழுமவுணர் படு
களங் குறுகியபாற், பட்டா ரெனுஞ்சொலுவு னப்பரப் பெங்குணும்
பரவியது பார்த்திலாய்கொல, — கடிபடா நின்றலா கடம்டணி தடம்
புயன கைவேலக டாமிவைகருக, காரணங் காணிணு முடியிலெவ
ராயினுங் கருதா மிந்தலாந்த, — னடிபடா நிலைநீ தென்பரங் குன
றினி லம்புலீ யாடவாவே, யருட்பிழம் பாகிய தெருட்பழம் பொரு
ளுட னம்புலீ யாடவாவே. (அ)

|| ஒப்புறுவ ரேனுமொரு வரையொருவர் வந்துகண் டெளகிழ்த
லுலகியற்றை, யுவர்வொப் பிகந்தவ னழைத்தாலும் வந்திலா யுறு
சினங் கதுவிலுனன, — யிப்புலியில் வரவழைத் திடுவெம்முடி யுாதெ
ன்ன வெண்ணற்க நீயிவன்ற, நென்னுமிறை பணியிலொரு பணி
யெடுத்தேவிலுனை யாத்துவந் தெதிராவிடுக்குஞ், — செப்புலா பப்போ
துனக்கெனன பெருமையிது சிக்கெனத் தேர்ந்துவந்து, சேர்ந்திடிற்
றிருவருட் கிடனாதி யாடவர் திருத்திமட வார்கண்முலைமே, — ஸப்பு
கன பங்கமழ் பங்கிரிக் குமரனுட னம்புலீ யாடவாவே, யருட்பிழம்
பாகிய தெருட்பழம் பொருளுட னம்புலீ யாடவாவே. (க)

ஒருங்னென் பார்தன் பொருள்வேறு கூர்ந்துணர் தியுறுதுணைவ
ரோரிலக்கத், தொன்பதினம் ருளரவரு ளொருவரன் டங்களை யுடை

|| ஒருவன் - என்பதற்கு வேறு பொருள் ஆட்வாகனத்தை
யுடையவென்பது.

ததுடைத் தோடியினு—வருவரிவை மூழுவிது முணர்ந்தேனும் வருக்
வீனி வாரா திருத்தியேனின, மகரய மேற்றதை கைம்மா னெடு
த்துமுழு மாகசெய வரவிடுப்பன்,—கருவபங் கப்படுமு னீதுகாரும்
வாராக் கடுப்பிழைகள் க்மியெனறிவன, காலினி லிடும்பணிகள் கை
யிற் செய்ககடவை சண்டது விளம்பினோம்யா,—மருவரா தன்பர்ப்பத
வுமபரங் கிரியிலவந் தமபுலீ யூடவாவே, யரும்பிழம் பாடிய தெருட்
பிழம் பொருளுடனடிபுலீ யாடவாவே. (௧௦)

அம்புலிப்பருவம் ழந்நிழ்நீ.

ஆகப்பருவம் எ-கரு விருத்தம (௭௦) .

எட்டாவது: சிற்றிற் ப்ருவம்.

கூடுந் தவள மணிமுததந் கொழித்திந் கெடுத்தட் குறித்துநீள்

கோட்டை யிட்டு மழப்பருவங் கோடற் கேறபக குழிவிளை
யாடும் பரிசு பாததெமமோ டனவ ளாவு மப்பருவ

மமைந்து மதற்கொல லாயிடையு றுறற லழகோ வருளாளா

வூடுஞ் சினக்கோங் கிளமுலையா ருதைநதுந் தணியா துறமகிழ்க்

ருளநெக் குருகி யுதுதவிர்க்கு முபாயம் யாதென் றுண்ணினைந்து

தேடுஞ் செழிய னாட்டரசே சிறியேரு சிற்றில சிதையேலே

தெய்வச சைவப் பரங்குளைய சிறியேரு சிற்றில் சிதையேலே. (1)

நிறம்பார்த் தெடுத்தப் பன்மலரு நிரவ விரவி நின்னடியார்

நினக்குத் தொடுத்த மாலைவென நீல முதற்பன் னிறமணிகள்

புறம்பார்த் தவர்கண் வழக்குறச்செய் புரினது யாருகு புறந்திண்ண

புதுக்கு மருமை பார்த்திலையுட் பொருமை யில்லார் போற்புகழ்சா

லறம்பார்த் தேனுஞ் சினந்தணிதி யருமைக்குமரா மன்பெண்பொன்

சிற்றிற் ப்ருவம். மகளிர்கட்டி விளையாடுஞ் சிறுவீட்டை யழிக்
குஞ் சிறுகுறம்புசெய்து விளையாடும் பருவம்.

ஞசையாலும் பிற்வாழி மடுக்கு நீதி யாருமென்றந்
திறம்பாச் செழிய னாட்டரசே சிறியேஞ் சிறநில சிதையேலே
தெய்வச் சைவப் பரங்குன்றாய் சிறியேஞ் சிறநில சிதையேலே

ஏனோச் சிறுவ ரெனவிவனை யெண்ண லீரென் றினைப்பதுபோ
லிருகாற் சதங்கை யொலிப்பமறு கிடைநீ வினையாட் டெய்திவர
மேனைக கிருகண் மணியாந்தாய் விதெசா னெனைத தெரிநதுமெதிர
மேவி யழையே மியாமெனிலுன் மீதோ ருழைபென் வள்ளுவுது
போனைப் புயனீ ருந்தூடல ருமுந் திசைக டொழும்விசையந்
தொடங்கி யெழுந்த நந்திகணத தொல்லோர வலியந் தொலைததுவரு
சேனைச் செழிய னாட்டரசே சிறியேஞ் சிறநில சிதையேலே
தெய்வச் சைவப் பரங்குன்றாய் சிறியேஞ் சிறநில சிதையேலே. (௩)

அழிகருந் தொழிலுன் றநல் ததனக காரு நினக்கே தவ்வொருநீ
யபேத மதனாற் செய்யநினைந் தாயோ வெமைப்போ ளுமையாமற
பழிசகும் பிறாசொல வசைககென்ன பகாவேநதகட்டுப்பகட்டுவரால்
பாய்நது பூக மிடொழுததப பாறபோயப் பலாமாப பழங்கனையுட்
கிழிகருந் தடையாற் கற்பகப்பூங் கிளைமட் டொடுககிக கீழ்வருநீர்க்
கேணி மலர்த்தேன் பாய்பழனங் கிளருஞ்சாலி கெழீஇயவனஞ்
செழிக்குஞ் செழிய னாட்டரசே சிறியேஞ் சிறநில சிதையேலே
தெய்வச் சைவப் பரங்குன்றாய் சிறியேஞ் சிறநில சிதையேலே. (௪)

இருவார் கிழிக்குங் களபமுலை யேந்தி யிதண்மே லெழுநகுறமா
னியல்கான் பூல்க ளுறுத்துதழும் பேறி யிருப்ப தே டென்று
மருவார் கலகம் பொருமையினால் வணங்கு மண்ட வாணர்முடி
மகுட மணிப ளுமுதலினே வாத்தென் றுலு மலரடியாற் [ங்
பொருவார் திரைப்பூம் பொருநையிரு புறத்த மடியாரா புரிந்திடுமெய்
பூசை மடமுஞ் சிவாலயமும் பொலிய மலியும் புண்ணியத்தின்
திருவார் செழிய னாட்டரசே சிறியேஞ் சிறநில சிதையேலே
தெய்வச் சைவப் பரங்குன்றாய் சிறியேஞ் சிறநில சிதையேலே. (௫)

இருகூழ் கணிப்பூசு தருநிழற்கீழ் மெழிற் பொற் சண்ணங் கொ
டிசசியாக, எரிடிசகூழ் கரிக் கொம் பிலக்கைபோய் சைய லீறுகிச் செ
ருகிநினறாக, — குருக்கும், வெள்ளிக காமபாக வயாபொற் குடையொத்
தொளிருமிசூ, — லொழுக்குஞ் செந்தே னேடையென வறவும்பெருகி
யோடியயன, — மருக்குந் தளவாய்ச் சியாமுலலை என்கும் பாய வளர்
சாமை, வரகு விளைவுற மசவுந்திர வாரா பூர்வி மாந்தியுளஞ், —
செருக்குஞ் செழிம் ஊட்டரசே சிறியேன, சிறநில சிதையேலே, தெ
யவச் சைவப் பரங்குனராய் சிறியேன சிறநில சிதையேலே. (௬)

நெய்யுந் தயிரும பாலுநவ நீத மோடு நிதந்திருடி

நெடுமா லுண்டா னூங்கியமென் னிகழ்ந்த தென்று நிரைவளைகைப்
பெய்யுந் கவினூரடிமினனா பிறங்கு மிரதப் பெயாசகேரீபிப்

பேணியவையா வையுஞ்சுமரது பெரிய விலாபடி பெறக்கொடுபோ
ய்யயுந் தமதூராகுறிஞ்சிமுலலை யோங்கு மருதத் தூட்டுவோ

ருவா மூரத்தி களையாட்டி யூட்ட நலகியுயாசருமரு
செய்யுஞ் செழிய னூட்டரசே சிறியேன சிறநில சிதையேலே

தெயவச் சைவப் பரங்குனராய் சிறியேன சிறநில சிதையேலே. (௭)

ஒங்கு பொழின்மேன் மேல்வளர வேரார நிததே ரூர்புரவி

யுனுடபப் பொழுது பலாககனிததே னுண்டு வண்டு பெடையுடனே
தாங்கு கமலா சனத்திருந்து தனிபா டிசைகே தன்கமலரிற்

மங்குந் குருகு நெடுங்காயாத தருதனு னிழிலைத் தன்னடியுள்
வாங்கு மமையத் தாங்கெழுந்து வருங்கான் வாழ்க்கை வாரணமு

மகிழ்ந்து கேட்ப விடைநிலைத்தி வகம்போற் செல்லு மருதவளர்
தேங்கு செழிய னூட்டரசே சிறியேன சிறநில சிதையேலே

தெயவச் சைவப் பரங்குனராய் சிறியேன சிறநில சிதையேலே. (௮)

கூறு மடற்கே தகைமலரிற் குளிர்வெண் டாது செண்டலங்
ளிக், கொண்டு பூட்டு விற்பொருள்போற் குறிஞ்சி போய்க்காரக் குஞ்

சரத்தை,—யேறும் வெண்குஞ்சரமெனமெய் பெங்கும் பொதிய விது
வானோ, ரிறைவன் களிமென நெண்ணியின்னு விரண்டு கொப்புக்
கெந்தவின—, யூறு வந்த செனவிரங்கு வோமான் சணிபபூ வொ
மூக்கியதே, னுடலங் கழுவப் பணடையுரு வுறும்ப் பேர்தங் குண
மைகண்டு,—தேறஞ் செழிய னுட்டரசே சிறியேஞ் சிற்றில் சிதை
யேலே, தெய்வச் சைவப் பரங்குனரூய சிறியேஞ் சிற்றில் சிதை
யேலே.

(௯)

ஒருர் தலம்பே ஞாநுவும்ப ருளக்கேர யிலினு மோராற
றுச்சி மீது மறைமுடிய முலகம் பன்டச் சோ ஞொளிசலையுங்
காருர் மிடற்றெம் மிறைமாரபுங் கெளரி மடியாங் கவிதைவிசங்
ககன வாழ்க்கை யமரரிதை கதிமா முடியுங் களபமுலை
வாறா தெய்வ யானைவள்ள, மலாபபொற் கரமு மூதியினுள்
மாசு படுமே யாதலினுன் மறைநா புரப்பொன மலாடியாற்
தேருர் செழிய னுட்டரசே சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
தெய்வச் சைவப் பரங்குனரூய சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. ()

சிற்றிப்பருவம் முற்றிற்று.

நுகப்பருவம் ௮௦ விருததம் ௮௦.

ஒண்டதாவது: சிறுபறைப்பருவம்.

அரும்புமலர் காய்கனி யகத்தடக கிப்பருவ மான்கெய்து போதி
லொவ்வொன், ழுகவெளி யிட்டியர்ந தோங்கியொரு நிலைநிற்கு மரிய
கற் பகரிகர்ப்பு—விருமுடிசத் தியதிரி சுமாதவன மொடுபிரம் விட்டி
னுத் தருவமேன்மை, மிக்ககும் ராபுரி யெனுந்திருப் பெயர்களை
விடாதுள் ளமைத்துமேன்மேல்,—அரும்புகிய யுகமீ ரிரண்டிற்கு
ருறையேவழங்குமான் மியமிருந்த, மூதலமி தென்றுவன் தஞ்சலித்

சிறுபறைப்பருவம், சிறியதோற்கருவி தட்டிவிளையாமெ பருவம்.

தென்கிற்று மன்புதையும் வானுள்ளேருந், திருமபுதில் செயாவருள்
புரிந்திடுவ கந்தவேள சிறுபறை முழக்கியருளே, திருப்பரங் கிரியினில்
விரும்புறுங் குருபரன் சிறுபறை முழக்கியருளே (க)

மணிபெய்திர பொருதருவா மானத தொலைதமரா வாழ்விதவு
தற்குநின்னை, வறவிட்ட வராசடைத் தம்பிரான் கண்ணழலகண மன்
னுமொரு வடிவமாகித், — தொண்டிசைய முதவிபல நிறகும் தாற்றத்
துணிகுவரு தோற்றிமொப்பத், தாயநா ரதமுனி மகத்தெழுந் தண்
டச சுவாதுதலங் கிடுகிடுனென, — வெண்டிசையு வெடிபட்டுநடு
நடுங் கக்கிரிக னெட்டுமெய் டிககரிகளோ, டின்றுந் திடுக்கிட் டொளி
பபவெழு கடலபுரண டிடவொரு முழக்கமிடுகோ, — திண்டிற்
மிருஞ்செய்ய தகரேறு சேவகன் சிறுபறை முழக்கியருளே, திருப்
பரங் கிரியினில் விரும்புறுங் குருபரன் சிறுபறை முழக்கியருளே. ()

வேதங்க ளாகம புராணவிதி காசங்கண் மிருதிகண் முழங்கமுனி
வா, வேதியா மகத்தழன் முழங்கநா லெஞ்ஞாறு வெள்ளத் திரண்டெழு
நத, — பூதங்க ளைமெரும் பூதவலி பெற்றேழு புணரியினு மிகமுழங்
கப், போததுகிர வஞ்சமெனும் வஞ்சமலை யங்கைவேல போக்கிப்
பிளந்ததற்கீண், — மாதங்க நிகாவீர வாகுமுத லியதுவே வரைக்கண்டு
சிப்பியொன்றை, வகிநதவலை மதியா வரம்பெற்ற பனமணி மகிழ்ந்
தெயிப் பவரைமானசு, — சேதங்கன் வரரா தேதேதருள் செய்யுட
வன் சிறுபறை முழக்கியருளே, திருப்பரங் கிரியினில் விரும்புறுங்
குருபரன் சிறுபறை முழக்கியருளே. (ங)

அடிக்கடி பெருங்கலக் கிடுமசுரா. மேற்சின் மடங்காது மேரு
வுமபோ, ராற்றவரல போல்வருஞ் செம்பொன்ற நிர்வாறு வமைந்த
தே ரதனின்மேரு, — முடிக்கடி மிதித்தேறு மணிமிடந் தெய்வை
போன் மூரதுற விவாந்துவெற்றி, முரசுக்கண் முழக்கமும மலகிருள்

|| முடிக்கு - உருபுமயக்கம்.

உஅ

திருப்பரங்கிரிப் பிள்ளைத்தமிழ்.

பிளக்கின்ற முழுஞான மொப்பவொருகைந், நொடிக்கடி கையிற
சென்று கயமுகத் தாருகளை நூறிபிரு கூறுவுய்ய, நுதிவே லெடித
தனைய தாருகை மனைவியரை துங்கமுன முழங்கநொனமைச, —செ
டிக்கடிகொண் மெய்யவுணா குலவே ரறுப்பவன் சிறுபறை முழக்கி
யருளே திருப்பரங் கிரியினில விருப்புறங் குருபரன் சிறுபறை முழக்
கியருளே. (ச)

தாருகா சரணுரை கீண்டுசெங்குருதித் தடங்கட வியற்றிமேலுந்,
தருவாகுமு முழுந்து மறச்செயுங் கோடுவெந் தழலபொதிந் தனைய
செய்ய, —போருகா தொளிறுகூர் வேலிஹை சரவணப் பொய்கை
யுண் டாக்கியதனுட், புனலபமந் தாடுவார தருமமே யாதிநாற் பொரு
ள்பெறத் தந்துபொன்மர் —மேருகார முகமெனக் கொண்டவிறை
யினிலுமிவன் மேலென விளங்குமாறு, மெனமுக மலாநதஞ்ச லீரெ
ன்று முப்போது மேவுபு விடாதுதன்னைச, —சேருகா வலனாதி யர்க்
கபய மிவள்ளல சிறுபறை முழக்கியருளே, திருப்பரங் கிரியினில விரு
ப்புறங் குருபரன் சிறுபறை முழக்கியருளே. (இ)

வேறு.

பீடுறு திருமால் பெற்றிடு மருமைப் பேதை யொருத்தியைநீ
பெருவா னிறைமக னாகென நேவிப பினனு றொருத்திதனை
வேடுவர் பாலொரு சிவமுனி மகளாய் மேவென றுயததவீனை
விளைவா லவணமுலை யளமர் மயலுற வெங்கா னின்றேடி
வாடுத லெய்தி ய்தண்கீழ் நின்றரு மறைகண் முழக்குதல்போல்
வந்தனை செய்தனை மருவுக வென்றித் வசனம் பற்பலவாய்
மூடுத லின்றி முழக்கிப் முருகன் முழக்குக சிறுபறையே
மூகிறு தலையன் மாபர மலையன் முழக்குக சிறுபறையே. (ஈ)

அகிரிவன் பரவை வருமபரி செனவரு முசரத் தலைவரையங்
கடுபுய வறையீ ராறின மலாகுர வலரிற் நேனுண்டு

பீதிர் பொன்பின் பெண் பொறிவிரி சீறையளி பெட்டையத் தொழுதி
 டேச்சு துனிதவிர் சீபாது புணாந் திடல் பிரிவுந் றோடாமே [ன்சொற்
 கதிர்தான் நியகிண கிணிகுண முழங்கிய சுமலச் சேறடி யாய்
 கதிதந தருளும் துரையம் பதியமா கழகத் தினிலேறி
 முதிர்சொந தமிழை முழக்கிய முருகன முழக்குக சிறுபறையே
 மூவிரு தலையன மாபர மலையன முழக்குக சிறுபறையே. (எ)

அநதியி எம்பிதை தங்கிய சொஞ்சடை யததனை நிச்சமருவி
 யன்பினி னைஞ்சிய கந்தெளி யுந்தவ மறமவ ரெனுவருவி
 யிந்திரன் வெந்தய ரம்பட வென்றிடு மெததனை யசுராசுரு
 மெஞ்சுபெ ருஞ்செரு வொன்றுசெ யுமபடி யிததல மதிவெருஞ்
 சந்திர ணுந்தவ மும்பொதி யம்பயில சததிய முனி டருளசெய்
 தண்டமி மெழை நூம் னைசெழு தென்றலி தததொடு பரவுமெழின்
 முந்திய செந்நிலின் வந்ததை பூம்பனமு ழக்குக சிறுபறையே
 மூவிரு தலையன மாபர மலையனமு ழக்குக சிறுபறையே. (அ)

வேறு

சூலமறை யிற்கினா மணிமகு டத்தினை நிகரெனவே
 குவிநகிரி யீச்சிக டொறுமுறை யற்புத முழுமணியே
 கலகமி டற்கெழு மவுணவி ருட்கிடா புரிசுடரே
 கடவுண்ம டப்பிடி மருவிய ணைத்திடு பழகளிற்
 யல்கிண யிர்ததொகை முழுதம் ளிததருள செய்முதலே
 யரைநொடி யிற்புவி பலமுறை சுறநிகி மயிலிற்றையே
 பலசம யததொரு கடவுண்மு ழக்குக சிறுபறையே
 புரமலை யிற்பொலி முருகனமு ழக்குக சிறுபூறையே
 மடம யிலைப்பொரு குறமக ளாகெதிர் பயமுறவே
 வளரும் நுப்பொடு பதமுமி ர்ட்டிடு வெழுதவுனா
 கடகளி றுக்கினை யவனென வற்றொளிர் தருகுமரா
 வ்யிலைம லைக்கிறை விழியிது தித்தருள் சிறுமதலாய்

சு0

திருப்பாவகிரிப் பிள்ளைத்தமிழ்.

தடமுலை மத்தக மொடுபொரு பொற்பினா மீழ்ச்சுழகர்

தமிழைவ ளர்த்துத வியபுல வீர்க்கொரு குருபுனே

படநட னீதத்வன் மருகமு முக்குக சிறுபமையே

பரமலை யிற்பொலி முருகமு முக்குக சிறுபறைபோ.

(சு0)

சிறுபறைப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் சு-சுரு விருததம் (சு0)

பத்தாவது சிறுதேர்ப்பருவம்.

உப்பகை புறப்பகை யினுமபெரிய தென்றுமுன் னேருரைக
கின்றவுரைபொய, யோசுகி லென்னெவந தாருக்கீ முதலோரி னுள
முருகி யுறுகணமிசுரு—விட்பயிலும் வாழ்வரசி னேழிழர் துருமாறி
மேருமலை மேவியங்கண, மெலிவாய் மறைந்திருக கிதைவிர திரரு
மேலைவா னுடர்வெளிவந—தெட்பகவு நோபகை மிலலா துள
ளித திரவிகதிர் செலலுமிடமெங், கெங்குமவ ரவாமணிப் பொற்
ருருட்டிதந் கெண்டிசையி னெலலைமுழுதந—திட்டிரிகு தெய்வத்
திருத்தே ருருட்டுரீ சிறுதே ருருட்டியருளே, திருவளா பரங்கிரியு
ளருள்பொழி தருவதுகன் சிறுதே ருருட்டியருளே. (க)

மென்றோல் பொதுகதசெந தசையுடம பென்னிலுண் மேவிப்
பிளக்குமற்றை, வீராவேல போலாது வயிரக கருங்குன்றும விளங்
பிளக்கும்வேல்—யனறோ தாருகஜந நமமேல விதிததலபோ லாண
டலைத் துவசனின்னு, மந்தோ விடுக்கிலதை யாறறுவார் யார்கொ
லென் ன்ஞசிவ னீனச்சுமநது—நினறோ மெனிறபயயி லென்றே கரு
ங்கட னினைந்தோ ருருத்திரண்டு, நேர்வநது நிறறல்போ னிற்கும

சிறுதோப்பருவம் - பருவத்துக்கேற்ற கைத்தேருருட்டி விளையா
டும் பருவம்.

பசுந்தோகை"நீண்முத் திவர்த்துரிதத்ஞ—சென்றோகை யுடனன்பா
தெரிசிகக வருபவன் சிறுதே ருருட்டியருளே, திருவளா பரங்கிரியு
ளருள்பொழி தருங்குகன் சிறுதே ருருட்டியருளே. (உ)

ஆயிரத்தெட்டணட மரசுநூற் றெட்டியுச மாணநினை யவமதி
த்தோ, னாகமிரு பாகமா கப்பினா தெறியுநின் னங்கைவே ஷற்பவாழ்
நாட்—பாயிரத தநதமிய லறியீர்த பிறரையென பாடுகள படுத்துமோ
யாம், பார்த்திலோந் கேட்டிலோ மெனறெனற போகுகளம் பயில்
பொருநா பாடவசுரா—வாயிரத தநககக மூளைபுடீ ரென்புதோல்
வளர்கரம் பாதிசரிய, மணங்கிது குண்டகட் கெசுநம் பெயுண்டு மகிழ்
பறந தலைவழுகுரு—சேயிரத தம்பகந தெழுந்த ருருட்டிக் சிறுதே
ருருட்டியருளே, திருவளா பரங்கிரியு ளருள்பொழி தருங்குகன் சிறு
தே ருருட்டியருளே. (ங)

ககருசெங் ருருதிக்க லாகவவு ணப்பிணக காடுபோக களமெ
லாளுகும், கரையாக வம்பொன்னி னாற்செயுக காம்பறற கைசுருட
னா கதிர்விடுஞ்செம்—மொசுருளா வெள்ளென்பு முறிகளையன் முத
நான மூரியீ னாமுததோ, முறறுமுடை பட்டதட் தொருநா வா
யென்ன மெய்ப்பயி காமனாக—வெகசுருடா வீங்கிண முண்கு
ளிகளதி லிவாநதுவினை யாட்டியற்ற, வெகமொடு பதினொரா யுதமு
மொவ் வோரையி லெடுத்திரும் போர்செயசெட்டி—திசுருமுடி
விசையஞ்செய் மயிலேறு சேவகன் சிறுதே ருருட்டியருளே, திரு
வளர் பரங்கிரியு ளருள்பொழி தருங்குகன் சிறுதே ருருட்டியருளே. (.)

மன்றல்கம முங்குழற் காடுகொண் டெழுருதவர் மடமா னிலங்கு
மாடில், வைத்துச் சுமககும்பொன் மலையிரண் டொடுதெய்வ மாத
ங்க மார்பிலேநதி,—நின்றகன் கக்குவ டிரண்டினும் பழகலா னீடுபல
வரைகளெல்லா, நெறுநெறென் றேழுறி தரப்பொரு புயாசல நெரு
ங்குமீ ராறின்மேலு,—மன்றலர் கடம்பமலர் மாலையொரு காலத்தி
லடர்வதொரு காலத்தினுக், காகாத தாம்தெக் காலத்தி னுப்பினைய

லாகுமென் றன்பாசாததன்,—தெனறமிழ்ப் பாங்கில யேவியந் தணிப வன சிறுதே ருருட்டியருளே, திருவளா பரங்கிரியு' ளருளபொழி தரு வ்குருகன சிறுதே ருருட்டியருளே. (இ)

குட்டைக சுருங்குளரி கொட்டுக கிசைநதுசெவீ' றஞ்சிக கொழு நதழறகட், குருதிமொழு சவுணாதலை குறையுடற கட்டைகை கோத துத துணங்கையாட,—நெட்டைப் பருங்கருங் கையெடுத்த தறுதலைக ணிரைசெருகி யகைமுனனா, நீளவரன முறித்துநோ நிறுப பகித ததி நெடுநதிர' ணீரம்புகற்றுங்,—சுட்டைத் திறம்பா திறுககிரின றுபாபூத கணநாதா கைகளவருடிக, சுளம்பாடி விளையாடி மகிழ்ம பெருமபிணக காட்டொடு ஈலனகிடநத,—திட்டைக சுடந்தேறு தே ருருட் செவ்வ சிறுதே ருருட்டியருளே, திருவளா பரங்கிரியு ளரு ளபொழி தருங்குருகன சிறுதே ருருட்டியருளே. (சு)

ஆவலங் கொடியா மனத்தருவ' ரணடங்க ளர்யிரத் தெட்டிம னறி, யப்பாலிருந்திற கண்கொட் டறகுவிழி யாயிர மலாததலபோ னீ,—மீவலங் கொடியான முற்றேறு போதுவெளி விரிபசுந தோகை மிளிரு, டெனமயிலின மீதுமர கதவெறபின மாணிகக வெற்பிருந் தென்னமேவிக,—கேவலங் கொடியசெய லென்றுகரு தாதுமிசு கே டுருழநதவசுரா, கிளைமெனுங் களையற வெறிநதுதெய் வபபயிா கிளை ககசசெய கிருபையுறற,—சேவலங் கொடியங்கை யுளவைத் தெழுந கடவுள் சிறுதே ருருட்டியருளே, திருவளா பரங்கிரியு ளருள்பொழி தருங்குருகன் சிறுதே ருருட்டியருளே. (ஏ)

தக்கனார் வேள்விக கிசைநதபழி மிகுதலாற் றம்பதி தவிர்த்து திரியத், தாமோ தரஃபிரம னிநதிரன் முதற்றேவா தாந்தா மடைத்த துன்பம்,—புக்கதிவன் வழியாக வென்றெண்ணி யோபிழை பொறு த்துநீ போதநல்கப், போகுகளத் திற்குர பன்மனெரு சேவலங் பொ ருவிலொரு மயிலுமாகி,—மிக்கவறி யாமையோ டெம்முடல் பிளந்தி ட்ட வேரீகிறைவ காக்கவென்று, வேண்டவொன் றைக்கொடி யெ

'கனகவைத் தொ. நா விமானமா மீதிவாகது,—செக்கருரு வாயி
சீத்திரென விருபதவன சிறுதே ருருட்டியருளே, திருவளா பரங்
ளுள்ளபொழி தருங்குகன சிறுதே ருருட்டியருளே'. (அ)

கலைமுழு துணா துசவை முதிருந் தமிழ்ப்புலனம் கனியுநீ யாத
புறசங், கததமாந் துனறநதை கவியினிற குறநநனி கறவித்த கலை
லாணை,—மலைமுழையி லொருகுற ளடைநதிலும் போதுமன மகி
ராது பிசியதோகை, மயிலேறி யவனெதி ரெழுந் துசிறை மீட்டருள
ரம்பல வழங்குநீன்சீ,—நிலைமுழு தறிநதுந்ந சமுபபதெ தறபொ
ணிரம்புதுதி யாகவவனவாய், நிகழ்த்துயிர பரதம படித்தவா நீனை
நவை நீடுபெறு வரமுநலருளு,—சிலைமுழு வெணுந்திரட் பன்னிரு
பாசலன சிறுதே ருருட்டியருளே, திருவளா பரங்கிரிய ளுள்ளபொழி
நங்குகன சிறுதே ருருட்டியருளே. (க)

விலவச சிறப்புறற மாலிகைத தம்பிரான் வெகுளிக் கிலகக
லோ, வியா ரியாரென்று நிணையாது விண்ணவரை வேதனைக் குட்
ததுந்,—தொலவச சிரத்தேக முறறொருவ ராலுந தொலைக்கருந
புறறமெயதுஞ், குரப்பகை தடிந்ததனை யூதியந துவசமுஞ் சொல
'வதிர'தேந்நிறின்று,—நலவச சிரப்படைப் புருகத னுகருவின்
ரகம் வாழ்வுநலகி,நாடோறு மனபதைக ளீட்டெறு மன்பதை நய
ளம்' வியநதருட்செஞ்,—செலவச சிறப்புடன பல்லாழி வாழ்ப
சிறுதே ருருட்டியருளே, திருவளா பரங்கிரிய ளுள்ளபொழி தருங்
ன் சிறுதே ருருட்டியருளே. (கௌ)

சிறுதேர்ப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் ௧௦ - க்கு விருத்த ௩ (௧௦௦)

காப்புச்செய்யுள் ௧ - ஆக விருத்தம் (௧௦௧)

பெருப்பரங்கிரிப் பிள்ளைத்தமிழ் முற்றிற்று.

வேலுமயிலுநதுணை.

ஆண்பாற்பிள்ளைக்கவியினி க்கணம்.

இரண்டாமாதத்திற் காபபுக் கூறுதலும், ஐந்தாமாதத்திற் செங்குரை கூறுதலும், ஆறாமாதத்திற் சொல்லுவதைப் பழகுதலும், எட்டாமாதத்திற் தாலாட்டுதலும், ஒன்பதாமாதத்திற் சப்பாணி கொட்டலும், பதினொராமாதத்தில் முத்துக் கூறுதலும், பன்னிரண்டாமாதத்தில் வாராணசு கூறுதலும், பதினெட்டாமாதத்திற் சந்திரனை யழைத்தலும், இரண்டாமாண்டிற் சிறுபறை கொட்டலும், மூன்றாமாண்டிற் சிறிற் சிதைத்தலும், நாலாமாண்டிற் சிறுதேருருட்டி மரம் இவ்வாறு பிங்கலநாதரிற் கூறப்பட்டது.

பிழைதிருத்தம்.

திருப்பரங்கிரிப் புராணவசனம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௨௧	௨௩	ன்னை	ம்மை
௪௪	௨௬	மாமதானபுரம்	மாதானபுரம்
௫௫	௧௦	மெடுததுக்	மெடுதது
௬௪	௨௪	களிளெ	களிலெ

திருப்பரங்கிரிப் பிள்ளைத்தமிழ்.

பக்கம்	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௪	௧	பிள்ளை	ள்ளை
௧௦	௨௩	அ	ஊ
௧௧	௬	கூ	க௦
௨௦	௩	புதல்வர்	தல்வா

